

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah.

Velja za celo leto..... \$6.00
Za pol leta..... 3.00
Za New York celo leto..... 7.00
Za inozemstvo celo leto..... 7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily
in the United States.
Issued every day except Sundays
and legal holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: 2876 CORTLANDT.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: 4687 CORTLANDT.

NO. 277. — ŠTEV. 277.

NEW YORK, WEDNESDAY, NOVEMBER 24, 1920. — SREDA, 24. NOVEMBRA, 1920.

VOLUME XXVIII. — LETNIK XXVIII.

MEHIKA SE VRAČA K NORMALNIM RAZMERAM

RAZMERE V MEHIKI NISO SE POPOLNOMA NORMALNE, A V ZADNJIH ŠESTIH MESECIH JE BILO OPAZITI ČUDOVITO IZBOLJŠANJE. — BLIŽA SE POPOLEN IN STALEN MIR. — STARO MESTO V ROKAH PRAVIH LJUDI.

Poročilo Max Treadwell.

Pred šestimi meseci sem odšel v Mehiko in pred par dnevi sem se vrnil iz nje.

Mi Amerikanci sodimo Mehiko na dva različna načina. Prvi način je oni Amerikanev, ki so poznali Mehiko v dnevih starega Diaza, ko je bila Mehika na višku svoje materialne prosperitete. Tekom tridesetih let prisiljenega miru ter strogega diktatorskega. Drugi način pa je oni Amerikanev, ki niso še nikdar prišli iz svoje dežele in ki mislijo, da je celi svet opremljen s Carnegie knjižnicami, avtomobili in varnostmi britvami.

Ljudje takega kalibra seveda ne morejo najti ničesar hvale vrednega, kar je najti pod Rio Grande.

Vzemo naprimer stenice. Napadejo človeka v velikanskih množinah in še se človek pritoži, ne dobi v odgovor drugega kot zmigavanje z rameni.

Mehika je šla ravno skozi deset let revolucije. Deset let nereda, zmešanja in obupa. Mehika je bila zelo uboga, zelo bolna ter vedno v vojni.

Le malo ljudi je izven Mehike, ki spoznava, da je pomenjalo deset let revolucije skoro popolno paraliziranje skoro vsakega dela, da je bilo urinenih na tisoče milj železniških tračnic in da se je na tisoče in tisoče poštenih delavcev iz gole potrebe izpremenilo v bandite.

Eleganca, razkošnost in bogastvo, — vse to je izginilo iz Mehike s padcem starega Diaza. Propadla je kultura in koncem režima Carranza ni bilo opaziti ničesar drugega kot črni obup. Vse, kar je ostalo od starega narodnega značaja, je bil ponos v Mehiki preveč razvite rahločnosti.

Le lepota je ostala v Mehiki nedotaknjena. Njeno glavno mesto je prav tako lepo kot je bilo nekoč ter se svetli kot nekdaj v čistem mehiškem zraku. Lepota je ostala v Mehiki in v zadnjem času se je pričelo vračati tudi upanje. Ali je mogoče, da se bo vrnil tudi resničen mir, prosperiteta in z njo vred tudi veselje?

Carranza je ime vedno na jeziku odgovor in naj se mu je stavi le še tako nujna vprašanja, tikajoča se države: Poes, quien sabe? (Kdo ve?)

Preveč je bilo zavojevalcev, ki so prišli v mehiško glavno mesto. Prišli so, ostali nekaj časa in zopet izginili. Staro glavno mesto pa je sedaj v rokah pravih ljudi, ki so prišli s severa, iz Sonore, v družbi Yaqui-Indijancev. Yaqui Indijanci so edino domače plemo v Mehiki, ki ni bilo še podjarmljeno. Skozi celo okupacijo dežele od strani Špancev in slozi vsa leta mehiške neodvisnosti ni nikdar prenehala ob Yaqui reki. V telesnem oziru je Yaqui-Indijanev močnejši, večji in bolj nevaren kot slabo prehranjeni peon iz južnih provinc. On je Indijanev, ki ni nikdar opustil boja. V današnjih dneh je edina bojna sila, katero ima Mehika še na razpolago. Sedaj pa se je polastil tudi kontrole nad deželo, v družbi belih ljudi svoje pokrajine.

Sonora je največja država na severu Mehike ter obenem tudi najbolj oddaljena od trepičnega juga. Ta provinca je tudi najbližja Združenim državam.

Naslednji možje kontrolirajo sedaj Mehiko: Obregon, Hill, de la Huerta in Calles. — vsi iz Sonore, čeprav ima Obregon v svojih žilah nekaj kapljice domačih indijanskih krvi.

To so bili tudi možje, ki so prinesli v deželo žarek upanja. Čeprav so njih sedeli za enkrat se negotovi in to vstedi osebnih nezadovoljstev ter starih sovraštev, je dobila trgovina vsepovsod nov impulz. Velikanske napore se je vprizorilo, da se obnovi obratovanje na vseh železnicah in da se izboljša prometna sredstva dežele.

Mehiški narod je postal v zadnjem času upoln. To je opaziti vsepovsod, tako v mestih kot na deželi. Novi rovi so bili odprti in v vaseh in trgih, katere so uničili revolucionarji, je opaziti novo gibanje in življenje.

Pred krakim sem potoval v bolj oddaljene države mehiške republike. Splošno uničenje vsepovsod je presenetljivo, a na isti način je presenetljiv način, kako se je narod lotil rekonstrukcije.

Prav posebno se spominjam na majhno mesto Taxco v državi Guerrero, ki je bilo dvakrat obiskano od Zapatistov in kojega prebivalstvo je zbežalo v gore. To mesto je takrat in sedaj! Tam je nastanjen glavni stan angleške kompanije, imenovane Compania Exploradora de Minas in glavni upravitelj te družbe mi je pripovedoval, da ima v službi številne generale, polkovnike in majorje, ki so služili v armadi Zapate in ki sedaj radi delajo za 75 centov na dan.

Izobljšan razmer je opaziti tudi v drugem oziru. Sedanji provizorični predsednik de la Huerta je velik ljubitelj godbe ter skuša na vse načine pospešiti umetniško življenje v mehiškem glavnem mestu.

Res nekaj kulture se je vendar vrnilo v Mehiko, po vsem opustošenju in uničevanju desetih let revolucije. Eleganca pa se za enkrat še ni vrnila. Tekom celega svojega bivanja v Mehiki sem videl le eno dobro-oblečeno žensko in še ta je bila igralka.

Sestal sem se z nekim Amerikanev in predmet pogovora je bil kot vedno — Mehika.

— Koliko časa ste že tukaj? — sem vprašal.

— Petindvajset let, — je odgovoril.

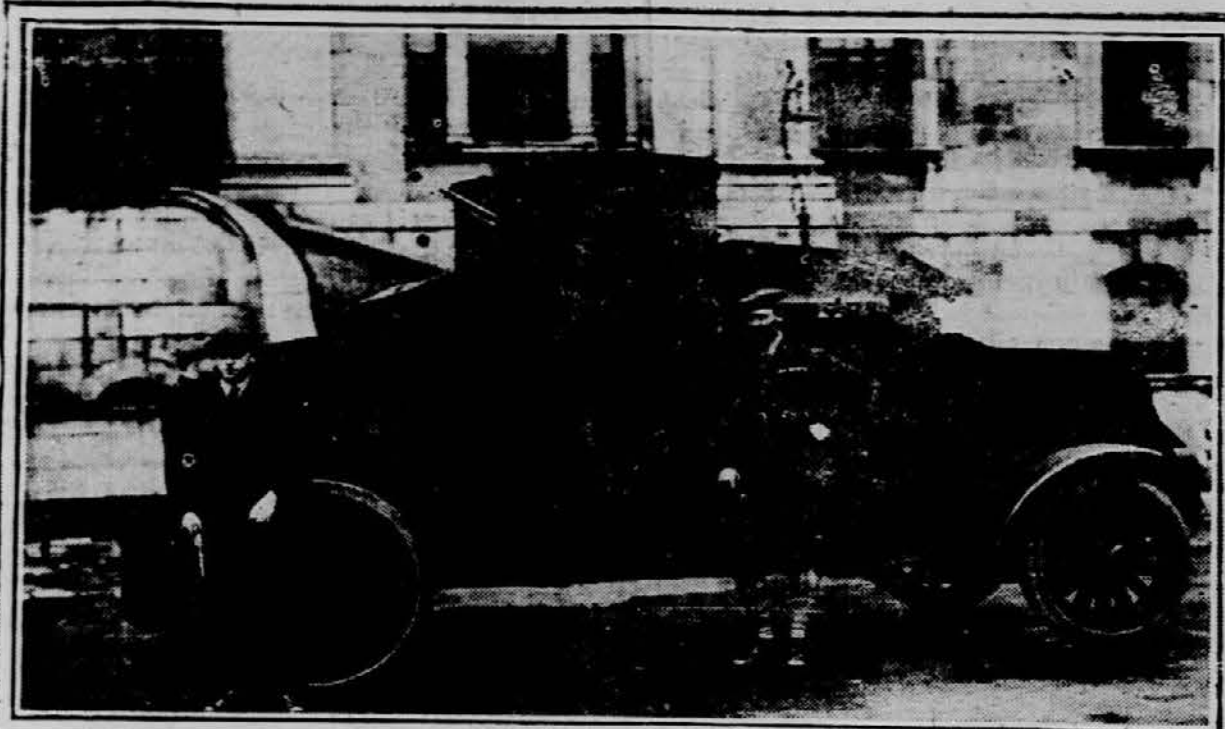
— Kako se vam dopadejo razmere?

— Skomignil je z rameni.

— Zakaj pa niste šli zopet nekaj domov?

— Veste, tukaj imam še vedno nekaj osebnih svobode, — se je glasil značilni odgovor.

Mogoče je seveda, da je mislil pod "osebno svobodo" svojo čašo konjaka, katerega je ravno pil. Nadalje je tudi mogoče, da je mislil svobodo, katere je deležen vsak Amerikanev, kadar pride v kako tujo deželo. Po mojem mnenju pa je imel v mislih nekaj več kot to. Najbrže je imel v mislih stvar, ki je najbolj značilna in ki kaže resnični značaj Mehikancev. Nobena sila na svetu ni bila namreč do

Oklopni avtomobil, kakoršnih se poslužujejo angleške čete v boju proti Ircem.

NADALJNI IZGREDI V IRSKIH MESTIH

Tudi drugod po deželi je bilo znamenati številne politične umore. Hišne preiskave in aretacije.

Belfast, Irska, 23. novembra. — Število ubitih je znašalo večeraj v Dublinu pet oseb. Zgodaj zjutraj je napadla oborožena ljudska tolpa stražo pred gradom. Straže so ustrelile tri napadalece in tekem nemirov, ki so se završili preko dneva, sta bila ubita dva nadaljnja človeka.

Cork, Irska, 23. novembra. — Večeraj večer so padli številni strelji med pomožno polico in civilisti v vasi Millstreet, v Kilarney okraju. Poroča se, da je bil neki policist ranjen, dočim sta bila dva civilista ustreljena. Po živahnem streljanju iz policijske vojašnice je bilo nemirov konec.

Dublin, Irska, 23. novembra. — Močni oddelki čet stražijo vsak most in vsako cesto v Dublinu in ves promet je stal večeraj in danes pod kontrolo vojaštva, ki je obdalo mesto nalik železnemu obroču. Domneva se, da so oblasti porabile vse vojaške sile, katere so imele na razpolago, da oklenejo mesto ter ga ohranijo pod svojo kontrolo. Ves promet v Dublinu in iz njega je bil prekinjen posebej proti večeru, ko je prišlo povelje, da se mora ustaviti ves železniški promet.

Ob istem času so napadle čete hiše ter vprizorile hišne preiskave, kojih namen je bil najti skrito orožje. Iskanje se je pričelo zgodaj zjutraj in pri tem je seveda prišlo do številnih spopadov.

UMOR V BLAZNOSTI.

Manchester, Ohio, 23. nov. — Mrs. May Tomlin je ubila danes s sekiro svojega pet let starega sinčka, nevarno poškodovala svoje triletno hčerko ter izvršila nato samomor. Njen dva meseca star dojenček je ostal nepoškodovan.

PREDSEDNIKOV ZAHVALNI DAN.

Washington, D. C., 22. nov. — Predsednik Wilson je dobil v dar dva purana, ki tehtata vsak po osemindeset funtov.

NAJVIŠJE SODIŠČE SE JE ODGODILO.

Washington, D. C., 22. nov. — Zatem, ko je najvišje sodišče rešilo par malenkostnih slučajev, se je odgodilo do 6. decembra.

sedaj v stanu doseči izročitev bednih, ki so iskali pribežališče v notranjosti meja Mehike, razven če je šlo za navadne zločince. V tem pogledu se lahko reče, da vlada v Mehiki še vedno "osebna svoboda".

Provizorični predsednik de la Huerta je poljsko-italjansko-španske in indijanske krvi ter zelo točen in bistroglav človek. Njegove oče je bil majheu trgovec v mestu Guaymas.

Zastran postavnega praznika "ZAHVALNEGA DNE" ne izide jutri "Glas Naroda". — Prihodnja številka izide v petek, dne 26. novembra.

Uredništvo.

TRUMBIČ ODSTOPI.

JUGOSLOVANSKI ZUNANJI MINISTRE JE RESIGNIRAL. NJEGOV NASLEDNIK BO DR. MILENKO VESNIČ, BIVŠI JUGOSLOVANSKI POSLANIK V FRANCJI.

Današnji dan nam je prinesel kratko toda značilno brzojavko, ki se glasi:

Belgrad, Srbija, 23. novembra. Danes je resigniral kot minister za zunanje zadeve dr. Ante Trumbić.

Njegov naslednik bo postal dr. Milenko R. Vesnić, bivši jugoslovanski poslanik v Franciji.

Trumbić ki je največ pripomoget, da je bilo podpisano izdajstvo v Rapallo, je torej odstopil. Delal je po navodilu srbske vlade, toda glas naroda je bil tako silen, da je preupil vsa povelja, prihajajoča iz belgrajske kraljeve hiše.

Če so se celo v Belgradu vršile demonstracije proti pogodbi, je jasno, da je priklopilo ogorčenje do viška in da se celo Srbom zdi cela stvar nekoliko preveč.

Iz vsega tega je razvidno, da je narod drugačnih misli kot je sedanja vlada. Sodeč po teh zadnjih dogodkih, je pa tudi jasno, da se jugoslovanska vlada ne bo mogla več dolgo vzdržati.

Na krmilo bodo prišli v Jugoslaviji novi možje, ki imajo malo več pojma o ljubezni do svoje rodne grude in ki znajo govoriti z zahrbtnim laškim sosedom drugačen jezik kot ga je govoril Trumbić in njegova kompanija.

PREDNO SE ODLOČITE

za svojo družino sorodnika ali prijatelja naročiti vozni listek, ali poslati denar v domovino, da si ga potnik sam kupi, pišite najprej za tozadevna pojasnila na znano in zanesljivo tvrdko

FRANK SAKSER, 62 Cortlandt St., New York, N. Y.

sedaj v stanu doseči izročitev bednih, ki so iskali pribežališče v notranjosti meja Mehike, razven če je šlo za navadne zločince. V tem pogledu se lahko reče, da vlada v Mehiki še vedno "osebna svoboda".

Provizorični predsednik de la Huerta je poljsko-italjansko-španske in indijanske krvi ter zelo točen in bistroglav človek. Njegove oče je bil majheu trgovec v mestu Guaymas.

REKA V NEVARNOSTI — PRAVI D'ANNUNZIO

Italijanski Don Kišot izjavlja, da je Reka brez Sušaka toliko kot mrtva.

Reka, 23. novembra. — Sprejetje mirovne pogodbe, sklenjene v Rapallo, s pomočjo katere hočejo rešiti jadransko vprašanje, pomenja za Reko samomor, kakor izjavlja d'Annunzio, famozni kapetan laških arditov ter podobnih capinov. Nadalje je d'Annunzio izjavil, da je Barros, ki je bil v pogodbi določen Jugoslovonom, naravno pristanišče Reke ter da bo Reka brez tega pristanišča toliko kot mrtva.

"Ameriško ljudstvo bo seveda zopet dejalo: 'Gotovo ima d'Annunzio zopet svoje prste vmes!' — je dejal nadalje d'Annunzio. Toda Amerikanev moramo pokazati položaj Reke v pravi luči. — Povejte jim, da če pristane Reka na to pogodbo, da si podpiše s tem svojo lastno smrtno obsodbo. Reka brez Sušaka mora umreti, kajti s tem, da je pristanišče Barros določeno Jugoslaviji, bo izročena Reka na milost in nemilost Jugoslovonom na Sušaku, ki kontrolirajo tudi pristanišče Barros. Hrvatje bodo pustili pravo reško pristanišče v nemar ter se bodo posluževali pristanišča Barros. Poleg tega po ne smemo tudi prezreti dejstva, da prihaja vsa voda na Reko s Sušaka ter da nam isto Jugoslovani lahko vsak trenutek ustavijo.

"K meni je že prišlo nekaj dalmatinskih Italijanov, ki so me prosili za pomoč. Moja dolžnost je, da jih branim. (O, kako velikodušen je ducissimo signore capetano, O, stavea.) Pridrskali so k meni po

DENARNE POŠILJATVE V ISTRO, NA GORIŠKEM IN NOTRANJSKO.

Izvršujemo denarna isplačila popolnoma zanesljivo in sedanjim azmeram primerno tudi hitro po čli Istri, pa Goriškem in tudi na Notranjskem, po ozemlju, ki je zasledeno po italjanski armadi. Večraj smo računali za pošiljave italjanskih lir po sledečih cenah:

50 lir		\$ 2.60
100 lir		\$ 4.60
300 lir		\$12.90
500 lir		\$21.50
1000 lir		\$42.00

Vrednost denarju sedaj ni stalna, menja se večkrat nepričakovano; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej.

Mi računamo po ceni istega dne, ko nam poslani denar dospe v roke.

Denar nam je poslati najbolj po Domestic Postal Money Order, ali pa New York Bank Draft.

Tvrdba Frank Sakser, 62 Cortlandt St., New York, N. Y.

SILEN VAL PRISELJEVANJA

V ZDRUŽENE DRŽAVE BODO DOSPELA CELA PLEMENA. — KMALO PO SKLENITVI MIRU BO DOSPELO SEM OSEM MILIJONOV NEMŠKIH PRISELJENCEV. — ODREDBE ZA IZSELJEVANJE NISO POSEBNO STROGE V EVROPI.

Washington, D. C., 23. novembra. — Cela plemena Evrope se pripravljajo na to, da odpotujejo v Združene države, — je izjavil večeraj priseljeniški komisar Wallis z Ellis Islanda v New Yorku tekem nekega obeda, katerega je priredil kongresnik Albert Johnson iz Washingtona. Johnson je predsednik hišnega komiteja za priseljevanje.

Wallis je presenetil svoje poslušalce s trditvijo, da bo poslala Italija v Ameriko pet milijonov svojih sinov in hčera. Pripravljenih je baje osem milijonov Nemcev, da zapuste svojo domovino ter si poiščejo nove domove v Združenih državah. Tudi druge centralno evropske države so pripravljene na odposiljatev številnih ljudi, dočim bodo takozvane nevtralne dežele dale na razpolago običajno število izseljencev.

Wallis je rekel, da se je preseljevanje narodov že pričelo in da je vsaka ladja, ki pride v deželo, natlačena polna. Prostori v mehkrovu ter tretjem razredu so pri vseh parobrodskih družbah rezervirani že za celo leto naprej. Priseljevanje, kot ga bo opaziti v teku par mesecev, bo po njegovem mnenju stajalo v senco vse, kar je bilo dosedaj opaziti na tem polju.

— Naša dežela stoji vspricho teh okoliščin pred problemom, katerega je treba na vsak način rešiti, — je rekel Wallis. — Komitej za priseljevanje bo vprizoril poskus, da dejanski reši ta problem.

Priseljeniški komisar je rekel, da ni čul ničesar o znamenovitih načrtih raznih evropskih držav, da se iznebe ne ljubih elementov ter jim olajšalo potovanje v Ameriko. Pač pa je opaziti znamenja, da imajo uradniki raznih evropskih držav nekaj takega v mislih. Preveč takozvanih "slepih" pasazirjev prihaja v ameriška pristanišča in to je znamenje, da zatisne policija v evropskih pristaniščih večkrat oba očesa. Ti slepi potniki pa so najslabši element, ki prihaja v deželo.

Komisar je nadišje opozoril na nevarnosti, ki bi se izeimile iz tega, če bi se velike množice priseljencev zbrale v večjih mestih. Rekel je, da bi se moralo poslati priseljenice tjakaj, kjer se jih najbolj potrebuje. Na ta način bi se lahko tudi poljedelske okraje založilo s potrebno delavsko silo.

Vse nezaželjene elemente naj bi se zavrnilo in po mnenju komisarja je boljše zavrniti fisoč dobrih ljudi kot pa pripustiti enega, ki bi bil v stanu izčistiti pozneje kak zločin.

svojih kolenih, solznih očih, zato morajo biti deležni moje obrambe. Malo nas je, a silni smo! (Hakrament! O, stavea). Pripravljen smo umreti in naša sreča jo polna poguma. Jaz vem, da bodo Amerikanci vedeli ceniti naše žrtve. — Jaz vem, da bo Amerika razumela naše stremiljenje ter da nam bo upravnirala. Jaz bom za svojo stvar umrl z orožjem v roki. O, kako slavna smrt bo to! Bog je z nami!

"Italijansko ljudstvo je danes zmešano in konfuzno vsled intrig svojih voditeljev. Celo na Reki sami ste lahko opazili gotovo mero konfuznosti. Toda vse to bo prestalo, kakorhitro bo pričelo ljudstvo misliti. V dveh mesecih bo naše ljudstvo izprevidelo, kako prav sem imel, da sem se uprl z oboroženo silo spletkam državnikov. Da, uprl sem se proti trikom vlade.

"Vse to sem jaz videl vnaprej. Videl sem padec britanskih kolonij na Vzhodu; videl sem vnaprej poraz generala Wrangla in ponizanje Venizelosa ter popolni polom politike ameriškega predsednika Wilsona.

"Spomnajte se še, da me je v decembru italijanski ministrski

predsednik Nitti naprosil, naj pristanem vsaj v nekatere njegove pogoje. Jaz nisem hotel pristati in ljudstvo me je zato obsojalo. Toda imel sem prav! Če bi mi pristali tedaj na Nittijeve predloge, bi imeli danes samo Wilsonovo črto kot mejo, tako pa nam je priznana ona črta, ki jo določa londonski pak. Zato moramo še nadalje potrpečljivo čakati. Položaj v Jugoslaviji je še nejasen in neurejen. Nova vlada bo strmoglavila Vesniča in Trumbića in v deželi se bodo zgodile velike stvari, vsled katerih bo Italija le profitirala ter dobila to, kar ji gre."

GLASOVANJE V GORNJI ŠLEZIJI.

Pariz, Francija, 23. novembra. Glasovanje glede vprašanja, če naj pripade Gornja Šlezija Nemčiji ali Poljski, se bo vršilo koncem meseca decembra. Ministrski predsednik Anglije, Francije in Italije bodo šele odločili glede vprašanja, če naj imajo volilno pravico vsi ljudje, ki so bili rojeni v Šleziji ali le oni, ki dejanski stanujejo tam.

Premislite dobro, komu boste vročili denar za poslati v stari kraj ali pa za vožnjo listko.

Sedaj živimo v času negotovosti in slaraba, vsak skuša postati utro hogat, ne glede na svojega bližnjega. Razni agentje in sakotni bankirji rastejo pcvod, kakor goba po dežju.

V teh časih se stavijo v denarnem prometu nepričakovane sa preke starim izkušnim in premočnim tvrdkam; kako bo pa malis izkušnim začetnikom mogoče izpolniti svoje neutemeljene obljube, je veliko vprašanje.

Naše denarne pošiljate se sadnji čas po novi sveni in na nov način primerno sedanjim razmeram v Evropi dovolj hitro in zanesljivo isplačujejo.

Večraj smo računali za pošiljatev jugoslovanskih kron po sledečih cenah:

300 kron		\$3.00	1,000 kron		\$9.50
400 kron		\$4.00	5,000 kron		\$47.00
500 kron		\$5.00	10,000 kron		\$94.00

Vrednost denarju sedaj ni stalna, menja se večkrat nepričakovano; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej. Mi računamo po ceni istega dne, ko nam poslani denar dospe v roke.

Denar nam je poslati najbolj po Domestic Money Order, ali pa New York Bank Draft.

Tvrdba Frank Sakser, 62 Cortlandt St., New York, N. Y.

"GLAS NARODA"

LOUISIANA DAILY
 Owned and Published by
BOYENIO PUBLISHING COMPANY
 (Incorporated)
 FRANK SAKSER, President LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Address of Above Officers:
 31 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"Glas Naroda" izhaja vsak dan izvenredno velik in prazničen.

Ena leto vaje: Na Ameriko \$1.00 Na New York za celo leto \$2.00
 Na pol leta \$0.50 Na New York za pol leta \$1.00
 Na pol leta \$0.50 Na New York za pol leta \$1.00

GLAS NARODA
 (Voice of the People)
 Published every day except Sundays and Holidays
 Subscription yearly \$1.00

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Act of October 3, 1917, authorized by Act of October 3, 1917, authorized by Act of October 3, 1917.

31 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.
 Telephone: Cortlandt 3074

Kam jadramo?

Kot poročano je prišlo v Belgradu do velikih izgrediv, kakor hitro je postala znana vsebina dogovora, sklenjenega med zastopniki jugoslovanske vlade ter onimi Italije.

Kot znano se je uprl — narod

Ni se uprila ona klica gosposod, ki črpajo iz bednih ljudi svoj vsakdanji kruh in tudi se ni uprl kraljevič Aleksander, ki je osebnost odgovoren za vse svinjarije, ki se dogajajo v Jugoslaviji, temveč se je uprl narod, ki je prišel ter meral priti do spoznanja, da je bil osleparjen, tako nesramno osleparjen kot ni bil še nikdar noben drugi narod na celnem božjem svetu in tem očlega poteka krvave in žalostne zgodovine človeškega rodu.

Slovenski velikaši, torej oni, ki so priredili mogotcem iz Belgrada sprejem in so prelivali svoje krokodilske solze sprčo uničenja našega Krasa, vedno slovenskega, so z odobravanjem sprejeli na znanje zasedenja in aneksijo dežel, ki predstavljajo bistvo našega naroda in brez katerih je naš narod pohabljenec, ki hodi le po eni nogi in kateremu so odrezali obe roki.

Priznati moramo dejstvo, da je vojna med Italijo in Jugoslavijo popolnoma izključena. S silami, katere ima Italija na razpolago na svojih mejah, bi bila v stanu zdrobiti odpor jugoslovanske armade v par dneh.

Vsled tega je ostala le še ena eventualnost, namreč popust na pram vladi in ljudem, ki nimajo niti toliko korajže, da bi spodili ponorelega prisiljenca D'Annunzio iz Reke ter napravili konec posebnim vladam v državi sami.

Vsakemu pametnemu človeku je razvidno na prvi pogled, da deluje D'Annunzio po naročilu italjske vlade same. Drugače bi se ne mogel obnašati na ta način ter izzivati oblasti, katerim je prišel zvestobo.

Proti takemu narodu in taki državi, ki ne pozna nobene discipline, bi bil boj lahak, če bi ne bilo ene stvari, — namreč vojne pripravljenosti Italije ter razornosti, ki vlada v Jugoslaviji.

Srbom je lahko, — čeprav so tekmo vojne dosti trpeli. Njim ni niti najmanj mar Slovencev, katerim pravijo "Švabe" ter postopajo z njimi tudi na temu primeren način.

Njim je par macedonskih vasi več kot celi Kras in celo naše jugoslovansko Primorje.

Njih predstavitelj so se zbrali ter podpisali sredi velikanskega odnebljenja ter italjskega govorenja pogodbo, ki pomenja smrtno obsodbo za naš slovenski narod, že od nekdanj teptan in preganjan.

Značilen dan.

Nedelja, dne 28. novembra, bo značilen dan v zgodovini slovenske newyorške kolonije, značilen za tiste, ki vodijo zapornike, kolikor smo dosedaj stori in koliko ne, ter značilen za nas vse, ki imamo nekaj zaupanja v našo stvar, katera ne more propasti.

V New Yorku imajo Slovenci pevsko društvo "Slavee", ki dela čast svojemu imenu. Iz majhnih, malenkostnih pričetkov se je "Slavee" razvil in začel nastopati najprej po slovenskih zabavah in veseljih, potem na jugoslovanskih, vdeleževal se je izletov po Vzhodni Ameriki ter se od vsepovsod vrnil s pohvalo in občudovanjem, ki mu je bilo dodeljeno.

Slovenska javnost v New Yorku životari, dočim edinole "Slavee" živi. Dokaz tega življenja je pa naslednje:

Vsi, kar vas je prišlo v Ameriko, poznate Ellis Island. Tudi otok solza mu pravijo, ker je bila tam že marsikatera solza prelita in marsikatero sree ranjeno.

Drugi časi, drugi ljudje. Sedanji načelnik te priselniške postaje si je zadal za glavno nalogo, da izpremeni poniževalno ime "otok solza" v "otok prijaznosti in vzpodbude".

Krepko in dosledno je začel. Vsi nameščenci morajo dobro postopati s priseljenci, imeti morajo dobro hrano in postrežbo. Pa ne samo za telesno udobnost, tudi za duševni užitek jim mora biti preiskrbljeno.

S kom boste pa razveselili človeka, ki je po dolgih trudi in naporih privdral v novo domovino? Z umetnostjo, petjem in zabavo. Priselniški načelnik se je tega prav dobro zavedel, ter povabil vsako nedeljo ali vsako drugo nedeljo na otok najboljše pevece in umetnike, da so zabavali priseljence.

Pred kratkim je pela tam najslavnejša ameriška sopranistinja madama Schuman-Heink. No, v nedeljo bo pa "Slavee" pel. Mislimo, da je s tem dosti pridonega in vse rečeno.

Med tisočermi priseljenci, katerim bo "Slavee" pel, bo tudi par sto Slovencev, ki so po strašnem večletnem trpljenju dospeli do praga nove domovine.

Ali si morete predstavljati, kako silen utis bo napravil nanje prvi pozdrav ob vstopu v Ameriko. Pozdrav v slovenskem jeziku, domača slovenska pesem.

Dolžnost slovenskega naroda v Ameriki je, da se v imenu teh "Slavev" iskreno zahvali.

Znani angleški humorist Shaw je rekel, da je proklamacija neodvisnosti Egipta le hinavščina.

Egiptu se godi prav tako kot človeku, ki ima sicer v žepu ključ, ki pa najde ob svojem povratku na dom vrata ne le zaklenjena, temveč tudi zapahnjena.

Razven tega pa bi svetovali Japoncem, da naj se ne igrajo pred radijskim orodjem.

Slovenske novice.

V Cleveland je dospel 15. nov. Herbert Hoover, ki je bil tekmo vojne živilski administrator Amerike in ki je takorekoč bil gospodar nad hrano skoro pol sveta 2 leti. Prišel je v Cleveland, da govori v prid skupne blaginje, nabirajoče se v Clevelandu v podporo dobrodelnim zavodom in siromakom. Ob tej priliki so se mu poklonili zastopniki raznih narodov, za katere je Hoover po očetovsko skrbel tekmo vojne in po vojni, da niso umrli gladu. Rojnikom je znano, koliko je Hoover storil za našo domovino, koliko milijonov je potrošil za Jugoslavijo, koliko stotisoč sirotic in zapuščenih je nahranil ter jim preskrbel obleko. Hooverja je pozdravila v imenu Jugoslovancev Slovenka gđe. Jennie Perdan in gđe. Mary Kunjavec. Hoover je bil popolnoma presenečen od iskrenega pozdrava gđe. Perdan. Solze so mu prišle v oči, ko je slišal pozdrav našega naroda v zahvalo za neštete dobrote, ki jih je izkazal narodu. Gđe. Perdan mu je poklonila sopek evetja, in Hoover je bil tako ginen, da je komaj našel besede iskrene zahvale. Več tisoč Amerikancev je bilo navzočih pri teh obredih in vsi so občudovali krasno narodno nošo, katero je imela Miss Perdan in ki je originalno blago, pravkar dospelo iz domovine.

Umrl je Frank Zupančič na 1405 E. 41. St. V Ameriki je bil 19 let. Bil je član društva "Slovenija". Doma je bil iz Gornjega polja pri Straži. Zupančiča žena in eno sestro tukaj, v starem kraju pa dve sestri in očeta.

Posoda vrele vode je povzročila smrt dveh otrok slovenskih starih. Medtem ko se je 16. nov. proti večeru Mrs. Marolt, 975 Addison Road, nahajala na dvorišču, se je prevrnila posoda z vrelo vodo na njo in se ji je izgrajala otroka, 3letno Roziko in 5letnega Toneta. Mati najprej ni mislila, da so opelkline tako nevarne, ter se je poslužila samo domačih zdravil in dala otroka v posteljo. 17. nov. popoldne je poklicala zdravnik, toda bilo ni nobene pomoči več za otroka. Ponoči sta umrla oba.

Družini Zupančič na 81. cesti je umrl sin Frank, star 7 mesecev.

Gostilničar J. Klemenčič na 16321 Waterloo Road je bil v svojem lokalu napaden od dveh lopovov, ki sta mu odnesla \$206 in uro. Tudi navzoči gostje so bili oropani. Policija seveda ni nikogar aretirala.

Znani clevelandski Hrvat Damiel Kekić je bil napaden na svojem domu. Roparjev je bilo šest in prišli so čisto pripristo na Kekićev dom na 465 Eddy Ave. ter ga poklicali k vratom. Ko ta vrata odpre, mu gleda v obraz šest napetih revolverjev. Moral je mirno gledati, ko so roparji brkljali po njegovem stanovanju, v katerem so dobili \$300 v gotovini in končno so iztaknili pa še 7 zabojev zganja, katero je tudi moral iti z njimi.

V neki hiši na 53. cesti je eksplodiral aparat za destiliranje zganja, ali podmače rečno kotliček. Pokadilo se je, in sosedje so poklicali požarno brambo. Lastniki kotlička pa so prepovedali vstop požarni brambi, boječ se za lastno kožo. Zato je moral priti policija, ki je priporila požarni brambi vstop. Medtem so skrili kotliček, toda policija ga je izvohala in vse stanovalec zaprla.

Kotliček, ki pa je bil že kotel, je našla policija v stanovanju Jakoba Taska na 2989 E. 81. St. Jaka je kuhail zganje v kotlu, v katerem je bilo prostora za 250 galon. In povedal je, da je prodal že več kot 5000 galon jakata. Sedaj so mu ga zaplenili, in prihodnje dni pride Jakob pred zvezno poroto.

12 Slovencev je bilo aretiranih zadnje dneve v zvezi s prohibicijsko postavo. Večinoma so dobili vsak po \$200. Pravijo, da ima policija že kar napisano, koga bodo aretirali, in danes pride na vrsto eden, jutri drugi.

Dobrota je sirota! Takega mnenja je najbrže Andrej Visol. Dobro je hotel policistu, ki ga je prišel aretirati radi "smuše", pa mu je ponudil \$20, da stvar ostane med njima. Ta policijska štrama pa ni hotela nič razumeti, zato bo moral Andrej sedeti 30 dni v okrajni jetnišnici.

Poljak Mike Niedzwiecki je mesar na 17. cesti, poleg mesa pa prodaja tudi rozinovec. Odjemalci so prihajali v mesnico, mesar jih je spravil v ledenico, kjer je vsakdo dobil par požirkov, potem pa so zopet odhajali, ne da bi kupili meso. Detektivom se je to nekam čudno zdelo, pa so prišli ter aretirali mesarja. V ledenici za meso so dobili več galon jakata. Mike je bil obsojen na \$200.

Kdor se loči od svoje žene, ta ne sme več stresati svojih neslasti okrog nje. Poljakinja Katarina Lapinski se je pritožila na sodnijo, da jo njen mož navzile vložen tožbi za razpokočo se vedno nadleguje. Sodnija je odločila, da mora Lapinski plačati svoji ženi \$20 na mesec in jo pustiti pri miru, dokler ne pride tožba na vrsto in ne pride do odločitve. Ker Lapinski tega ni vpošteval, ga je sodnik Levine 18. novembra obsodil v 20dnevno ječo. "Ampak, če se dam zapreti, ne morem plačevati alimonija", se je izgovarjal Lapinski. "Že sedaj delam samo pet dni v tednu, potem pa gotovo izgubim še to delo." Sodnik Levine pa vsakemu rad nstree, če se le da. "Dobro", je dejal, "delajte pet dni v tednu, dva dni boste pa zaprti toliko časa, da bo kazen izpolnjena."

16. nov. zvečer je po Granite cesti pridrl neki avtomobil in ob vogalu Cora ceste podrl rojaka Martina Jurčiča, ki biva na 1218 N. Center St., ravno ko je šel na delo. Avtomobilist je neobavljeno se zdrdral naprej. Ponesrečenega rojaka so odpeljali v bolnišnico sv. Jožefa, ker je zadobil več ran na glavi. Upati je, da se rojak skoro vrne zdrav dom, a vznikdivjak pa dobi za zločin primerno plačilo. Pravijo, da že vedo, kdo je lastnik dotičnega avtomobila.

V okrajno bolnišnico je bil odpeljan rojak John Černetič, ki je bival na 1201 N. Hickory St. in je bil svojočasno natakav v raznih slovenskih gostilnah. Bolan je že več mesecev. Ena roka mu je postala nerabljiva. — Rojak Leo Adamič, ki se že par mesecev nahaja v okrajni bolnišnici, je že nekoliko boljše zdravja, katero se mu dokaj počasi obrača na bolje.

Dne 17. nov. sta bila poročena v slovenski cerkvi sv. Jožefa g. John Rožič, 1518 N. Center St., in gđe. Mary Hlenič. Ženin biva v tukajšnji naselbini že dolgo vrsto let. Nevesta pa je prišla pred nedavnim iz stare domovine od Dragatusa pri Črnomlju. Bila je pa rojena v Jolietu, a je odšla v staro domovino pred več leti s svojimi starši. Bilo srečno!

Policija in šerifovi pomočniki so obiskali lokal našega salunarja Jos. Božiča, 620 N. Broadway, kjer ima dotičnik "suho" pivnico in grocerijo. Nekdo je rojaka naznanil, da prodaja opojne pijače. Kar hkrati so prišli od policije in šerifa zastopniki, da so preiskali vse kotičke, pa niso mogli ničesar zavohati. Konečno so se domislili, da je morda kaj "munšajna" v veliki železni blaginji. Moral jim jo je takoj odpreti. V blaginji so našli eno steklenico "bonded" whiskey, kar so zaplenili, da si bodo lahko oni namakali grlo namesto Božičevih odjemalcev.

\$150 denarne globe je moral plačati na okrajnem sodišču rojak Frank Zagar, krojač na 1004 N. Broadway, ker so šerifovi vojnini zavohali "munšajna" v njegovi kuhinji ravno takrat, ko je isti najljepše curljal iz kotla. Ker Zagarju niso mogli dokazati, da je izdelek prodajal, zato je bila kazen nekoliko nižja, kakor je to doslej v navadi v okrajnem sodišču.

Pred okrajnega sodnika je bil radi kršitve prohibicijskega zakonapriveden tudi Jos. Škof. Njega je sodnik "potipal" za \$200.

Joliet, Ill.

16. nov. zvečer je po Granite cesti pridrl neki avtomobil in ob vogalu Cora ceste podrl rojaka Martina Jurčiča, ki biva na 1218 N. Center St., ravno ko je šel na delo. Avtomobilist je neobavljeno se zdrdral naprej. Ponesrečenega rojaka so odpeljali v bolnišnico sv. Jožefa, ker je zadobil več ran na glavi. Upati je, da se rojak skoro vrne zdrav dom, a vznikdivjak pa dobi za zločin primerno plačilo. Pravijo, da že vedo, kdo je lastnik dotičnega avtomobila.

V okrajno bolnišnico je bil odpeljan rojak John Černetič, ki je bival na 1201 N. Hickory St. in je bil svojočasno natakav v raznih slovenskih gostilnah. Bolan je že več mesecev. Ena roka mu je postala nerabljiva. — Rojak Leo Adamič, ki se že par mesecev nahaja v okrajni bolnišnici, je že nekoliko boljše zdravja, katero se mu dokaj počasi obrača na bolje.

Dne 17. nov. sta bila poročena v slovenski cerkvi sv. Jožefa g. John Rožič, 1518 N. Center St., in gđe. Mary Hlenič. Ženin biva v tukajšnji naselbini že dolgo vrsto let. Nevesta pa je prišla pred nedavnim iz stare domovine od Dragatusa pri Črnomlju. Bila je pa rojena v Jolietu, a je odšla v staro domovino pred več leti s svojimi starši. Bilo srečno!

Policija in šerifovi pomočniki so obiskali lokal našega salunarja Jos. Božiča, 620 N. Broadway, kjer ima dotičnik "suho" pivnico in grocerijo. Nekdo je rojaka naznanil, da prodaja opojne pijače. Kar hkrati so prišli od policije in šerifa zastopniki, da so preiskali vse kotičke, pa niso mogli ničesar zavohati. Konečno so se domislili, da je morda kaj "munšajna" v veliki železni blaginji. Moral jim jo je takoj odpreti. V blaginji so našli eno steklenico "bonded" whiskey, kar so zaplenili, da si bodo lahko oni namakali grlo namesto Božičevih odjemalcev.

\$150 denarne globe je moral plačati na okrajnem sodišču rojak Frank Zagar, krojač na 1004 N. Broadway, ker so šerifovi vojnini zavohali "munšajna" v njegovi kuhinji ravno takrat, ko je isti najljepše curljal iz kotla. Ker Zagarju niso mogli dokazati, da je izdelek prodajal, zato je bila kazen nekoliko nižja, kakor je to doslej v navadi v okrajnem sodišču.

Pred okrajnega sodnika je bil radi kršitve prohibicijskega zakonapriveden tudi Jos. Škof. Njega je sodnik "potipal" za \$200.

La Salle, Ill.

Dne 8. nov. je v tukajšnji bolnišnici umrla rojkinja Mary Zupančič, ki jo je obstrlel njen soprog, gostilničar na 3 Croset St., dne 2. okt. med preprič. Do zadnje minute je upala, da okreva, ker ni mogla zapustiti tri nedolžne otročice. Toda podlegla je ranam. Stara je bila 35 let in doma iz Arti pri Brežicah na Štajerskem. V stari domovini zapuščala mater, štiri sestre in dva brata, tukaj pa enega brata in več sorodnikov. Moža so zaprli.

Peter Zgaga

"Niko nema, što Srbini imade". To je stara srbska narodna modrost. Srb ima kraljeviča Marka, ima Muso Kesedžijo in ima v Washingtonu uradno brzojavno agencuro, katere naloga je obveščati podanike Kraljevine Srba, Lrvata in Slovenca o vseh najvažnejših rečeh.

Ko je bil srbski princ v Ljubljani, so si pismonoše v New Yorku kar roke podajali, toliko je bilo poročil iz te agencure.

Aleksander v Ljubljani! To se že nekaj pravi. Taka slava, taka čast.

Če bi hoteli objaviti vse tiste slavospve, bi ne bilo dovolj štiriindvajset strani in še katere povrh.

Ko je bilo pa izročeni pol milijona Slovencev Italiji, je dobilo uredništvo iz tega urada v obliki brzojave tegale otročička:

Ministrski svet je danes štiri ure zboroval. Po dolgi razpravi je ministrski svet soglasno sklenil, naj se odobri italjansko-jugoslovansko pogodbo v Rapallo.

Iz Čikage ni poročajo, da je želja vseh tamošnjih Slovencev, da bi Kazimir znova izpodrinil Rev. Sojarja ter prišel na njegovo sejanje mesto.

Po Zakrajškovih zaslugah se namreč sedaj nahaja Rev. Sojar v zapornem klostru v Wisconsinu.

Organizator Kovačič je spravil iz Wisconsinu z debelimi obljubami v Čikago. Kmalu zatem ga je sedmimi otroci postavil na cesto.

Iz starega kraja je importiral nekega novince, kateremu sedaj mežnar Čagram goni meh.

Slovenski otroci ne morejo zalajati v slovensko šolo, ker je ni. Kazimir je najel dve sobi v nemški šoli. Otroke poučujejo nemške črnooblečene gospodične. Kazimir uči otroke slovenski očenas in "šest resnie", katere je bil zadnji objavil v svojem listu.

Upravitelj "Glas Naroda" je dobil pred par dnevi značilni oglas, katerega pa ni objavil. Dal ga je meni. Tukaj je:

"Rad bi izvedel za naslov svoje žene, ki me je dne 26. oktobra zapustila ter vzela seboj 2300 dolarjev. Za njen naslov bi pa zato rad izvedel, ker bi ji rad poslal še sto dolarjev, da bi še dalje odpovala kot je že sedaj.

Jože Stempihar, Detroit, Mich.

Za sprejem se je priglasilo devet novih kandidatov. Kot že navada pri takih prilikah, je vstal predsednik ter jih primerno pozdravil. Pri govorih pa velja načelo: Če je konec dober, je vse dobro.

Predsednik je nekaj časa slavil zasluge kandidatov ter ga slednjim z burnim ploskanjem pomlil z besedami:

Čenjeni kandidati, naše društvo je spalo. Naše društveno polje ni rodilo. Veseli me, da ste prišli, kajti vi boste tisti gnoj, ki bo povspestil rast vseh naših društvenih zadev.

Jutri je Zahvalni dan. Sam ne vem, čemu bi bil hvaležen. Sicer pa vse kaže, da so začeli ameriški narodni prazniki izgubljati na svoji veljavi.

Edino le prvi april je še vedno na svojem mestu.

Effingham, Ill.

Rojak Jožef Kramer je srečno prestal skušnjo slikarstva in bo dobil te dni tozadevno diplomu. Namerava se preseliti v Chicago. Novemu umetniku obilo uspeha!

Eveleth, Minn.

Tukaj se je pripetila velika nesreča po nepredvidnosti. 16letni Frank Polkovič se je pripravil, da pojde na lov. Ko se je oblačil v primerno obleko, je bil pri nje-mu v sobi tudi njegov 4letni bratec. Med oblačenjem je Frank prislodil puško k stolu. Mlajši bratec, nič hudega sluteč, jo prime, a pri tem puška sproži in

strel zadene Franka tako nesrečno, da je bil v nekoliko minutah mrtev.

Valentin Lesnik, trgovec iz Chisholma, je prehitro vozil skozi Eveleth dne 10. novembra ob 8. uri zvečer. Ker je na Evelethu še vedno tista lepa navada, da vzle ponovnim prepovedim policija vedno miži na obe očesi, kadar bi morala spoditi otroke z njihovimi sammi s prometnih cest in obeestnih hodnikov, bi se bila kmalu zgodila velika nesreča. Na voglu Grant Ave. in Jones St. pridrve po strmi cesti doli sani, na katerih je sedelo par otrok, v istem hipu, ko se pripelje mimo rojak Lesnik. Le z največjim naporom je mogel vstaviti avtomobil v zadnjem hipu, da ni prevozil preko sani in preko otrok. Dosla policija ga je seveda zgrabila ter tirala na policijsko postajo, trdeč, da je prehitro vozil. Eden izmed policajev gre brez ukaza preiskovat avtomobil. Zatrjuje se, da je tu našel poln galon, v katerem pa ni bila voda. Galon so na policiji "zaprli" (menda za slabe čase), Lesnika pa izpustili, da je nadaljeval svojo pot.

Areiran je bil pri policijskem pogonu Louis Ojmovič, ki ima Pool Hall na 410 Grant Ave. Dola policija je našla steklenico "mesečnine" v njegovi posesti. Bila je že skoraj popolnoma prazna, a vendar je preostalih par kapljic zadostovalo, da je plačal na municipalnem sodišču \$100 kazni in \$250 sodnijskih stroškov.

Sheboygan, Wis.

Ponesrečil se je rojak Jakob Prestor, ko je popravljal porč. Izgubil je ravnotežje, padel na tla ter si zlomil levo roko na dveh mestih.

Semkaj je dospelo iz stare domovine več deklet in moških, med njimi tudi hči Jos. Zupančiča.

Chisholm, Minn.

Prva dva Slovence iz Jugoslavije sta dospela v Chisholm 7. novembra, Janez Težak iz Dola, fara Suhor na Belokranjskem, in Janez Južina iz Dragamljevasi, fara Suhor. Oba sta bila celih 5 let v vojni za pokojno Avstrijo; dalje sta bila kot ujetnika v Rusiji in Italiji ter slednjič po vstanovitvi Jugoslavije kot rekruta v

armadi kraljevine Srbije. Pravi-ta, da s srbsko dinastijo je prišla v veljavo nekdanja desetina, tlaka, batine itd. Bolj pa kot vsa vojna pod Avstrijo se jima je ga-bilo rekrutiranje v srbsko vojsko.

Pri nas imajo pisma iz starega kraja:

Mihael Abramovič, Matevž Ban- nič, Matija Čej, Martin Gencelj, Matija Dremelj, John Fabjančič, Matija Gajdek, Josip Groholjšek, Andrej Hribljan, Luka Jamnikar, ali Jenninger, Matevž Janko, Jak- kob Judež, družina Alojzija Kapš, Anton Kristan, Anton Kompoš, Frane in Janez Križnar, Andrej Madon, Frank Malnar, Ignac Master, Koloman Nemeth, Marija Paulin, Krsto Pelič, Janez Petrič, Ana Poje, Jože Podgornik in An- ton Podgornik, Marija Thomo, Frank Račič, John Rudolf, Olga Seogna, Urban Stražišar, Jože Svet, Frank Zlobec, Anton Žagar, Jožef Žagar, Ferdinand Žagar, Valentin Žurga, Anton Zornada, Ivan Zarna.

V slučaju, da je kdo izmed gori omenjenih med vojno umrl, naj se nam poroča vse podrobnosti o njem.

Upravišstvo Glas Naroda, 82 Cortlandt St., New York, N. Y. (18—11 v d)

Pridite! Tukaj je nekaj velikanskega. Pridite!**Ura z godbo.**

Resnica je, da bo vsaka družina imela dobro uru, in vsak ve, da je dober časomer potreba v vsaki domačiji, ne samo to, da veste koliko je ura, ampak služiti tudi v okrasek.

Ali vidite tukaj to krasno uru? Čeže čas in poleg tega vsa razveseljuje s posebno godbo.

Če hočete slišati dobro godbo, vam ni potreba trošiti teko prisluznega denarja za draga godala kot so klavir, fonograf, violina ali fivta, potreba vam je le naviti to uru in iz nje vam bo izzvonilo katerakoli skladbo, ki jo boste želeli. Če jo enkrat navijete, bo igrala četrt ure. Potegnete vam pa ni potreba kupovati rekordov ali kaj podobnega, kajti ta ura je tako napravljena, da lahko izremenite vale ter izkrate vsakipot drugačen komad. Napravljena je iz solidne bronce z umetniškimi okrasom ter je nadebelo polzljiva. Garantirana je za 25 let.

Ta ura je veliko vredna, ne samo kot časomer, pač pa tudi kot godala. Trajalo vam bo vse življenje. Vredna je \$20.00, toda mi jo hočemo dati v tem mese-cu za \$10.95.

Vam ni treba pošiljati nobene-ga denarja, samo izrežite ta oglas, pošljite ga nam s 50 centi v po- štini znakom in mi vam bomo poslali to krasno uru. Otritek boste plačali ko vam bo ura do- stavljena na dom.

Pomnite, da je ta ponudba ve- livajna le za kratek čas, kajti pozneje bo stala ura \$20.00. Sedaj na delo.

Naslov: Union Sales Company 2029 W. Chicago Ave., Chicago, Ill. Dept. 236

DOCTOR LORENZ
 EDIP! SLOVENSKO GOVOREČI ZDRAVNIK
 SPECIJALIST MOŠKIH BOLEZNI
 644 Penn Ave PITTSBURGH, PA.

Moja stroka je zdravljenje akutnih in kroničnih bolezni. Jaz sam je zdravim nad 23 let ter imam skunje v vseh boleznih in kod nam slovensko, zato vas zmore popolnoma razumeti in spoma ti vašo bolezen, da vas ozdravim in vrnem dom in zdravje. Sko- zi 23 let sem pridobil posebno skušnjo pri ozdravljenju moških bolezni. Zato me morete popolnoma zanesti na mene, moja skri- pa je, da vas popolnoma ozdravim. Ne odlašajte, ampak priditi čimprej.

Jaz ozdravim zastupljeni krt, mazulce in lise po telesu, bolni in v pri- padanje las, bolečine v kolenih, starih, rane, žilne boleznim, katiship, bolni in mehuru, ledkah, jetrah in ledoci, rmanic, revmatizem, katar, zlasa šla, naduha itd.

Uradna ura so: V pondeljek, sredo in petek od 8. ure jutraj do 8. urovečera. V torek, četrtek in soboto od 8. ure jutraj do 8. ure zvečer. Ob nedeljah pa do 2. ure popoldne.

POŠTI NE ZDRAVIM. PRIJETE OSEBNO. NE POZABITE IME IN NASLOV.

</

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

USTANOVLJENA LETA 1898.

GLAS NAŘODA, 24. NOV. 1920

GLAVNI URAD KLY, MINN.

INKORPORIRANA LETA 1908.

Glavni Urednik: MIHAIL BOVANSKI, SENSON J. FORENTA, Box 178, D. Box 251, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 108, Fair Avenue, Lorain, O.
Tajnik: JOSEPH FISHER, Box 108, Lorain, O.
Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Box 108, Lorain, O.
Blagajnik neplaćanosti carina: LOU 18 COSTELLO, Salda, Colo.
Vrhovni Sadržavnik: Dr. JOSE V. GRAHER, 648 E. Oak Street, E. S., Pittsburgh, Pa.
Redakcija: JOHN SOUEN, Box 108, Lorain, O.
ANTHONY MOTZ, 6641 Avenue M, 86, Chicago, Ill.
IVAN VABOGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

Vse stvari tiskajo se uradnih medov kakor tudi denarne pošiljave na se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošiljajo na predsednika poročnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in sploh vse druge stvari sprejema se naj pošiljajo na vrhovnega sadržavnika.

Jugoslovanaka Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovancem o obilni pristop. Jednota posluje po "National Fraternal Congress" listu, blagajnik ima okrog \$900,000. (tristotisoč dolarjev). Bolniški podpora, o škodnin, in posrednik je plačala se nad poldrugi milijon dolarjev. Jednota daje okrog 8 tisoč rednih članov (ice) in okrog 3 tisoč otrok v mladinskih oddelkih. Društva Jednote se nahajajo po vseh slovenskih naseljenih krajih. Tam, kjer jih še ni, priporočamo ustanovitve novih. Kdor želi postati član naj se obrne na glavnega tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi s 3 člani članstvom.

Usoda cesarskih palač na Dunaju.

Palače na Dunaju, zgrajene za cesarje, kralje in prince, so sedaj kuhinje, v katerih dobivajo sinovi in hčerke buržuazije svoj dnevni obed, obstoječe iz ameriških živil. Schoenbrunn, nekdo najbolj priljubljeno bivališče cesarice Elizabete; Angarfen, kjer je cesar Karol, izgnani monarh, preživel svojo mladost in Belvedere, ena najkrajših cesarskih palač v Evropi, — vse te palače so sedaj polne duha po dobrem ameriškem "stew". Ko se je Ameriška pomožna administracija lotila naloge, da prehranja otroke v deželah centralne in istočne Evrope, je stala pred najbolj težkim problemom na Dunaju samem. Na Dunaju ni bilo le najti slabo prehranjenih otrok, temveč je njih stradanje doseglo tako stopnjo, da je bilo treba naravnost junaki naprave, če se je hotelo rešiti njih življenja.

Nekaj idej glede velikanske številke otrok, katere je bilo treba zakladati z živili, črpa lahko človek iz dejstva, da je sedaj po dveh letih neprestanega prehranjevanja, še vedno 160.000 otrok v glavnem mestu Avstrije, ki dobivajo svojo hrano od Ameriške pomožne administracije.

Otroci, ki polnijo dvorane cesarskih palač niso le raztrgani in umazani mali berači, temveč tudi otroci srednjih in profesionalnih razredov. Nekaj časa nazaj je prišel neki slavni general, ki ima mora biti znano Amerikaneem, ki so zasledovali vojne dogodke na italijanski fronti, v Belvedere s svojo majhno hčerko. Prosil je za skodelico riža z kondenziranim mlekom ter čakal, dokler ni hčerka snedla jedi.

Sinovi in hčerke umetnikov, godbenikov, pisateljev in profesorjev so oni, ki morajo nositi vso težo razmer, ki so posledica vojne. V tem smislu se je izrazil Ignac Pantzer, član New York Produce Exchange, ki se je ravno kar vrnil iz Evrope.

Mr. Pantzer je rekel, da je postala ameriška hrana, ki bi morala biti le dodatna, glavna in edina hrana pretežne večine dunajskih otrok. Otroci dobivajo za zajutrek malo cikorijske, brez mleka ali sladkorja. Edina hrana, katero zavžijejo tekom dneva, je ona na Hoover postajah.

V naslednjem hočemo navesti seznam jedi, katere zavživajo otroci v palačah, v katerih so se nekoč kraljevska veličanstva revila od dohodkov dežele. V ponedeljek: kruh, kuhan riž z mlekom in sladkorjem. V torek: kruh in juha iz zelenjave. V sredo: nudlji z mlekom. V četrtek: knedli s solato. V petek: riževa juha s kruhom. V soboto: kakao in pogajača.

Racija vsakega dne ima isto redilno vrednost. V vsaki kuhinji se kuha na znanstven način. Vse primere so skrbno pretehtane in pripravljene. Vsak kos kruha se steha in vsak krožnik juhe natančno odmeri, tako da ne dobi noben otrok več ali manj kot drugi. Na koncu šestdesetih dni tega prehranjevanja se otroke steha. Število slabo prehranjenih otrok pa je tako veliko, da je treba odstraniti one, ki kažejo normalno težo.

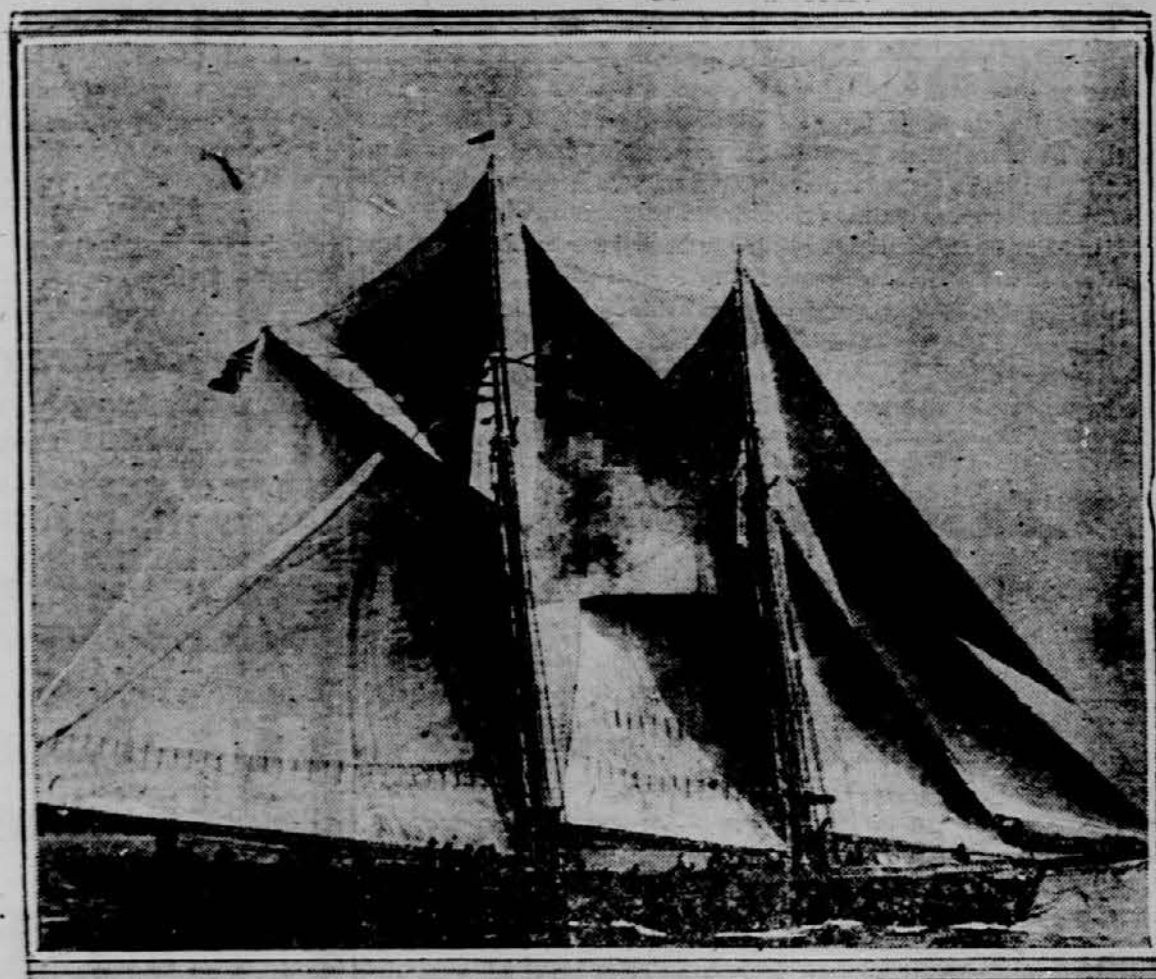
— Slučajni obiskovalci, ki bi šel po ulicah Dunaja, bi ne opazili bede, ki tiči naravnost pod površino, — je rekel Mr. Pantzer. — Seveda so izginile ljudske množice. Dunaj se zdi ljudem, ki so poznali mesto v starih dnevih, kot pokopalnice, — čudno mirno in ne realno. Restavracije so odprte ter lahko dobite hrano za denar, ki predstavlja malenkost v ameriškem denarju, a povprečni Amerikaneem ne vzame vpoštev dejstva, da predstavljajo te cene velikanske svote v domačem avstrijskem denarju.

— Šele potem, ko ste prišli iz boljših okrajev in potem ko ste obiskali šole in izkuste, ste vstanu razumeti presenetljivi položaj. Presenečen sem bil, ko sem vprašal otroke po njih starosti, vspricho ninkovanja teh let stradanja na njih rast in splošni razvoj. Neki majhen deček, o katerem sem domneval, da je star šest let, je bil v resnici star trinajst let. Če bi ne bilo ameriške hrane, bi ti otroci, že itak zaostali telesno ter duševno pobiti že davno umrli.

— Presenetljivo dejstvo je bilo tudi za mene, da kažejo deklece veliko več odporne sile v boju proti slabi prehrani kot pa dečki. Zdravniki so našli, da deklece lažje prestopajo slabo prehrano in z manj usodopolnimi posledicami kot pa dečki, ki se nahajajo v isti starosti. Proti splošnemu prepričanju obstaja dejstvo, da niso dojenčki oni, ki največ trpe v Avstriji. Prišel sem do prepričanja, da so otroci, ki največ trpe od stradanja, čni v starosti med šestimi in štirinajstimi leti.

Mr. Pantzer je večkrat obiskal te kuhinje, v spremstvu zdravnikov ter članov Ameriške pomožne administracije.

Herbert Hoover se je zopet pričel zavzemati za stvar zapuščeni in osiroteli otrok v Avstriji, Čehoslovaški, Poljski ter v balističnih državah. Po preiskavi, ki je bila vzpostavljena leta 1920 po končani žetvi, se je izkazalo, da mora poslati Amerika v tekoči zimi še nadaljnja živila, kajti v nasprotnem slučaju bo stradalo pol mi-

Pred kratkim se je vršila jako značilna dirka med ameriški in canadskimi ribiškimi jadrnicami. Zmagala je ameriška jadrnica "Mercedes", katero vidite na sliki.

Tristoletnica

Letos se je praznovala v Združenih državah tristoletnica, odkar so prišli sem prvi naseljenici, ki so bili namenjeni ostati tukaj. Kljub vsem težavam in nevarnostim ter so postavili prvi temelj današnjim močnim Združenim državam. Ti naseljenici so dospeli sem na ladji "Mayflower" in so se izkrcali dne 21. novembra leta 1620. ob obali, kjer stoji danes mesto Provincetown v državi Massachusetts.

Se ko so se nahajali ti prvi naseljenici na vodi, so se moški združili dne 11. novembra 1620 in se sešli v kabini kapitana male barke, ki je vozila neustrašene moške v daljino deželo. Vsega skupaj je bilo na ladji 102 osebi med njimi 41 moških, ostale pa ženske in otroci. Ti moške so tedaj spisal med seboj pogodbo glede življenja v Ameriki, in to je nekaka prva ameriška ustava, prva garancija ameriških svobodščin in pravice. To so bili prvi boritelji ameriške demokracije, ki je morala prestati hude boje, predno se je splošila. Ti prvi naseljenici so prišli sem z namenom, da ustanove tukaj svojo državo, kjer ne bo traljev, ne plemenitav, kjer bo postavje za vse enake, kjer ne bo verske nestrpnosti, pač pa svoboda in enaka pravica za vse. Teh idej so bili prvi naseljenici, ki so 21. novembra 1620 dospeli v Ameriko in dali podlago današnjim Združenim državam.

Stotisoče dolarjev so izdale letos Združene države in posamezne države, da se dostojno praznuje ta veliki dogodek ameriške zgodovine. En načrt je, da se v pristanišču Plymouth, Mass., kamor so prišli prvi naseljenici, postavi kolosalni kip indijanske glavarja Massasoit, ki je s svojimi četami prvi branil revne, toda značajne zgodovine.

V zgodovini narodov doba treh sto let ni jako dolga, toda kaj je 300 let povzročilo v Združenih državah, to je pravi čudež. V 300 letih se je v severnem ameriškem kontinentu razvil in spopolnil narod, ki mu ga ni para na svetu, narod, ki je danes za voditelja vsem drugim narodom sveta.

Mesec november znači dvoje velikih zgodovinskih dogodkov. Pomembno je, da je bilo podpisano premirje, ki je zaključilo najbolj krvavo vojno v zgodovini sveta, dne 11. novembra 1918. Pogodba pa, ki je temeljni kamen ameriškim svobodščinam in pravici, pogodba, ki je povzročila današnje Združene države, je bila sprejeta in podpisana 298 let po prej, 11. novembra 1620. Ta po-

ljona dečkov in deklic. Mr. Hoover je prepričan, da bo \$23.000.000 obdržalo te otroke pri življenju do avgusta naslednjega leta.

Wels proti izpolnjevanju mirovne pogodbe

Listi javljajo iz Kasala: — Na zoročanju socijalno-demokratske stranke je kot prvi govoril načelnik stranke Wels, ki je dejal med drugim: Na vprašanje kakšno stališče naj zastopa nemška socijalna demokracija napram mirovni pogodbi versailski, se ne more več odgovoriti kratkoma: — "Izpolnimo!", kakaj ravno delavci je po tej pogodbi najbolj obolevljen. Socijalna demokracija mora delovati za revizijo mirovne pogodbe potom mednarodnega sporazumljenja. Obnova Francije in Belgije se mora krepko pričeti. — Govornik se je izrazil zoper neizvedljive zahteve glede dolga v kalija in premoaga. Glavni uspeh mora prinesiti delo nemških delavcev. Za izvedbo obnove na bi se ustanovil mednarodni glavni odbor. Naposled je zahteval govornik brezpozorno nevarnost in vzpostavitev odnosov z Rusijo. Govornik je odklonil splošno svetovno revolucijo, ki naj bi izsilila revizijo pogodbe. — Cohen je poizkušal zagovarjati Francijo glede vojnih ujetnikov. Ves zbor je odklonil politiko sentimentalizma. — Bernstein je izjavil, da smatra prijateljske odnose s Francijo za potrebne, svaril pa je pred tem, da bi preveč pričakovali od francoske socijalne demokracije.

Mezdno gibanje angleških rudarjev.

Glasovanje rudarjev je, izkazalo povsod večino proti temu, da bi se sprjela ponudba posestnikov rudnikov. Ipak, da ne pride do stavke, temveč da se bo po novnih pogajanjih vršilo novo glasovanje rudarjev glede vprašanja, ali se naj spori predlože rosenemu razsodišču.

godba je vstanovila pravo in iskreno demokracijo kot način vlade, kakoršnja imamo v Ameriki, oziroma kakoršnja bi morali imeti po idejah prvih naseljencev. Premirje pa, ki je bilo podpisano 11. novembra 1918, je takorekoč končalo vojno, tekom katere so milijoni izgubili življenje, z namenom, da zavlada demokracija po širnem svetu. In principi demokracije morajo prevladovati. Principi demokracije ostanejo med nami, ako so ljudje na straži in dovolj bistrega duha.

Za največjo mater na svetu

Dne 11. t. m. je začela letošnja kampanja Ameriškega Rdečega Kriza za članstvo leta 1921, takozvani Roll Call. Dne 25. t. m., t. j. Zahvalnega dne, se vpisovanje članov zaključuje.

Med tem časom zastopniki in zastopnice Rdečega Kriza vpisujejo člane v njihovem domu, v uradih, delavnicah, na cesti, v cerkvah, na zborovanjih, v gledališčih itd. Število članstva je le ena meja: vse prebivalstvo Združenih držav. Kajti Ameriški Rdeči Kriz je izraz praktičnega človekoljubja vseh Amerikancev. Radi tega je dolžnost vsakogar, ki prebiva v tej zemlji, da postane član Ameriškega Rdečega Kriza.

Najmanjša članarina znaša le en dolar.

Letos želi Ameriški Rdeči Kriz imeti kolikor mogoče natančno statistiko svojih članov izmed raznih inojezičnih skupin v Ameriki. S tem hoče doprinesiti dokaz pripevanja tujerodnih skupin skupni ameriški stvari. Da je to velike važnosti toliko glede ugleda priseljenstva v tej zemlji, kolikor glede nadaljnjega pomoči Ameriškega Rdečega Kriza v starem kraju, je samo ob sebi umevno.

Radi tega je skrajno važno, da se izve za kolikor mogoče natančno število naših ljudi, ki so postali člani Rdečega Kriza. Da se to doseže, je bil po en zastopnik vsakega našega društva po Ameriki imenovan opolnomočenec Ameriškega Rdečega Kriza. On ima pravico sam nabirati članarino, ali vsaj povzrediti, koliko izmed sodruštvenikov se je vpisalo kjersibodi v Ameriški Rdeči Kriz.

Opozorjamo, da se druge narodnosti, zlasti Italijani, Poljaki in drugi, silno trudijo, da se pri tej priliki izkažejo pred ameriško javnostjo na najboljši način; ne dvomimo, da bo naš narod storil enako.

Vsak, ki želi postati član Ameriškega Rdečega Kriza, naj se informira pri tajniku svojega društva, ali če je že postal, naj mu to naznani. Na tak način bo tajnik oziroma njegov zastopnik najlažje izvedel za število članov Ameriškega Rdečega Kriza med svojimi sodruštveniki ali prijatelji in bo v stanu naznaniti to število na pristojno mesto.

Rojaki, storite svojo dolžnost!

Eksplozija v Pilznu.

Dne 12. oktobra dopoldne je v Pilznu v škodovih tvornicah bila velika eksplozija. En delavec je mrtev, trije so težko, dva lahko ranjena.

O pomlajenju človeka

V Zanderem inštitutu v Nauheimu je dunajski profesor Liechtenstein predaval o svojih izkušnjah pri uporabi Steinhachovih metod za pomlajenje. Steinhach je odstranil pri starih podganah vse znake starosti. Stare mršave podgane brez dlak so se začele zopet debeliti, dobile so apetit in spolni nagon. Steinhach je starim podganam podaljšal življenje za 18 mesecev. Liechtenstein je v svojem predavanju rekel: — Jeseni leta 1918 mi je Steinhach sporočil svoje uspehe, ki jih je imel pri podganah, ter me pozval, da po njegovi metodi izvedem operacije na ljudeh. Svoje poizkuse sem nato izvedel na bolniških obiljki drugih operacij. Najvažnejše Steinhachove metode, t. j. podvezava nje semenske žleze, se je že preje izvajalo. Prvo operacijo sem izvršil leta 1918. Tretji mesec po operaciji se je človek v resnici začel hitro debeliti, koža je postala zopet gladka, začeli so rasti novi lasje in zvečala se je telesna moč. Ta izprememba traja še sedaj. Drugič sem operiral 72-letnega starca, pri katerem so nastopile enake izpremembe. Starček je postal zopet potenten. Tretji pacijent je bil 61 let stari uradnik, ki je tehtal 43 kg. Pet mesecev po operaciji je bil še vedno enak, potem pa se je tudi on pričel debeliti, roke se mu niso več tresle in seksualni nagon se je poživljal. Sedaj se ta človek bavi celo še s turistikom. Nad nekim drugim pacientom sem še skoraj obupal in sem mislil, da umre, toda po pet mesecih se je začel popraviati. V dveh slučajih sem imel neuspeh.

Negovanje otrok

PRAVILNO RAVNANJE ZA MATERE.

Negovanje otroka mora začeti še pred porodom. Življenje, zdravje in razvoj deteta je odvisno v veliki meri od zdravja matere in od načina, kako ona svoje zdravje varuje.

Za pravilni začetek v življenju treba je:

1. — Da je zadosti zaslužka za družinske potrebe.
2. — Da so starši zdravi in da pravilno živijo.
3. — Da se pričakujoča mati varuje pred težkim delom, nezadostno hrano in skrbimi.
4. — Da bo za časa nosečnosti in poroda pod strokovno pažnjo.
5. — Da ima za časa ležanja po porodu miren počitek in primerno oskrbo.
6. — Da doji dete z lastnim mlekom.

Mati utegne poškodovati dete, katerega nosi, ravno tako lahko tekom devetih mesecev pred porodom kakor tekom devetih mesecev za istim.

Umrljivost otrok.

250.000 dojenčev v Združenih državah umira vsako leto, predno so eno leto stari. Nad polovico teh otrok mre vsled vzrokov, spojenih z materinim zdravjem. 100 tisoč njih mre, predno so mesec stari. Večina izmed njih so otroci, rojeni preslabi, prepoškodovani in prebolni, da bi mogli preživeti. Nekateri izmed njih mrejo, ker matere niso znale, kako varovati svoje prsi, ali niso znale ceniti važnost dojenja.

Umrljivost mater.

Nosečnost je naraven proces, in ako mati uživa pravilno pažnjo, so slučajni smrti redki. Vendarle tekom leta 1918. je 23.000 mater v Združenih državah plačalo z življenjem vsled vzrokov, spojenih s porodom. Skoraj vse te žrtve so se mogle preprečiti.

Opomba: Vladni urad za otroke bo dostavil brezplačno knjižico

Politika Nemčije

"Journal de Geneve" je priobčil članek svojega berlinskega dopisnika, ki se peča z bojem med nacionalisti in pacifisti. Med drugim pravi: "Jasno je, da nacionalisti, ki plavajo danes na vrhuncu, blatijo vse pacifiste. Včeraj so blatili profesorja Foersterja (znanega pedagoga in pacifista), danes Jurija Bernharda, direktorja "Vossische Zeitung". In zakaj? Ker že več mesecev bije neutrudljiv boj proti neutrudljivemu nacionalizmu. Ker pokaže, kako poslabšuje ta nacionalizem že itak usodni položaj Nemčije in ker ima pogum, da pove nekdanjim "Vsenemcem", da se niso ničesar naučili, da bo njihova politika zalutala državni voz v brezdanji prepad. Zanj je edina politika, ki obeta pozitiven sad, ona, katero je objasnili dr. Simons ob svojem nastopu: politika dobre volje namesto brezkoristnih protestov, kratkoma zdravi človeški razum namesto blaznih samoprevar in upanj, ki so se opirale prvotno na Wilsona, nato na Trockija in Lenina in včeraj še na Giolittija. Nemčija je navezana sama nase in trpi posramkanje skoro na vsem. Gospodarsko se more dvigniti le tedaj, če se postavi na stojišče dejstev in ča zasleduje pot, ki jo je pokazal Willerand: Sodelovanje med obema državama (Nemčijo in Francijo), ki stoji na podlagi skupnih interesov. Zedinjenje je mogoče, pravi Bernhard, in to zedinjenje postane ključ vsega položaja, ki je danes popolnoma razravan in postane lahko tudi rešitev vseh vprašanj, ki ločijo danes obe deželi. — Često si Bernhard in njegovi somišljeniki naprtli sovražstvo nemških nacionalistov, vendar niso ostali preroki v puščavi, ampak so zbrali okrog sebe vedno večje število mislečih Nemcev, ki vidijo "realno politiko" v tem, da je treba računati z nesprenosljivimi dejstvi in z bližajočimi se bojne narode; ne pripravljati rovi vojne, ampak organizirati delo in Evropo prenoviti!"

Naknadne občinske volitve na Bolgarskem.

Iz Sofije javljajo: Rezultati naknadnih občinskih volitev so po podatkih ministrstva za notranje posle nastopni: Poljedelska stranka 52.997 glasov, komunisti 29.992 glasov, demokrati 7322 glasov, liberalci 3195 glasov, narodnjaki 4656 glasov. Široki socialisti 2711, radikalci 1651. Cankovski 1339, koalicijska stranka 9769, nezavisni 785 glasov.

ce o negovanju mater in otrok. Ako želite te knjižice ali osebni nasvet, obrnite se na: Children's Bureau, Department of Labor, Washington, D. C.

NAZNANILO.

Chicago, Ill.

Iz urada društva Jugoslovani št. 104 JSKJ. se naznanja vsem članom in članicam, da bo prihodnja redna seja našega društva v soboto 4. decembra točno ob 8. uri zvečer pri sobr. Johnu Košiček na 18. cesti in Racine Ave. To pa radi tega, ker so prostore, kjer smo imeli prej seje, izpremenili v stanovanja, tako da sedaj nimamo dvorane. Pri tej seji bomo ukrenili, kje in kdaj bomo imeli seje. Drugo pa je, da je to zadnji mesec v letu in bodo volitve društvenega odbora. Prosim vas, člani in članice, pridite vsi na sejo. Čim več nas bo, tem lažje bomo volili odbor. Kakor vam je znano, ako je odbor zanič, je celo društvo mrtvo. Šen enkrat vas opozarjam, pridite vsi. Torej na svidenje 4. decembra!

Joseph Blish, tajnik, 1044 W. 22. Pl., Chicago, Ill.

Zapadna Slovanska Zveza

USTANOVLJENA
5. JULIJA 1908INKORPORIRANA
27. OKTOBRA 1908

WESTERN SLAVONIC ASSOCIATION

Glavni sedež: Denver, Colorado.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: JOHN PEKOC, 4459 Wash. St., Denver, Colo.
Podpredsednik: JOHN FAJDIGA, Box 33, Leadville, Colo.
Glavni tajnik: FRANK SKRABEC, 4664 Wash. St., Denver, Colo.
Zapiskar: ROBERT ROBECK, Sta. 5, Pueblo, Colo.
Glavni blagajnik: JOSIP VIDETIČ, 4485, Logan St., Denver, Colo.
Zaupnik: FRANK ZAITZ, 514 W. Cestnut St., Leadville, Colo.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: JOHN GERM, 734 Moffat Ave.
MIHAEL KAPSEH, 508 N. Spruce St., Colo. Springs, Colo.
GEORGE PAVLAKOVICH, 4717 Grant St., Denver, Colo.

POROČNI ODBOR:

Predsednik: ANTON KOČEVAR, 1206 Berwind Ave., Pueblo, Colo.
JOHN KOČMAN, 1203 Mahren Ave., Pueblo, Colo.
FRANK CANJAR, 500-501 - 45 Ave., Denver, Colo.

ZDRUŽEVNI ODBOR:

Predsednik: FRANK BOYTZ, RR. 2, Box 132, Pueblo, Colo.
FRANK MARTINJAK, Box 329, Ely, Minn.
PETER GESHELL, 4464 Wash. St., Denver, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. R. S. BURKETT, 4487 Washington St., Denver, Colo.

GLAS NARODA, 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Vse denarne naknade in vse uradne stvari se pošiljajo na gl. tajnika, pritožbe na predsednika gl. nadzornega odbora, prepirne zadeve pa na nadzorniški glavni odbor.

IMENIK URADNIKOV KRAJEVNIH DRUŠTEV.

Št. 1. — Predsednik Adolph Anžiček; tajnik: John Starešnik, 4576 Logan St.; blagajnik: John Cesar. Društvo zbora vse ki tretji ponedeljek v Domu Slovenskih Društev, 4468 Washington St. — Vsi v Denver, Colo.

Št. 3. — Predsednik Anton Kočev; tajnik: John Germ, 734 Moffat St.; blagajnik: John Kočman. Seje se vrše vsako prvo nedeljo v mesecu v dvorani društva Sv. Jozefa. — Vsi v Pueblo Colo.

Št. 4. — Predsednik: Frank Kustelle; tajnik: Frank Mismash, Box 12; blagajnik: Dan Radatovich. Seje se vrše vsakega 10. v mesecu. — Vsi v Midvale, Utah.

Št. 5. — Predsednik: Frank Mohar; tajnik: Joseph Ponikvar, 610 W. 2nd St.; blagajnik: Frank Zaitz. Seje se vrše vsakega 10. v mesecu v lastni dvorani, na 527 Elm St. — Vsi v Leadville, Colo.

Št. 6. — Predsednik: Joseph Kapsch; tajnik: Mike Kapsch, 508 N. Spruce St.; blagajnik: Paul Strek. Seje se vrše vsakega 10. v mesecu v Slovenskem Domu. Vsi v Colorado Spring, Colo.

Št. 7. — Predsednica: Mary Lesar; tajnica: Mary Prijatelj, 4574 Logan St.; blagajnica: Frances Baudek. Seje se vrše vsako prvo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne v Domu Slovenskih Društev. Vsi v Denver, Colo.

Št. 8. — Predsednik: Peter Medosh; tajnik: Joe Bohorich, 4. 4. No. 8; blagajnik: Joe Bohorich. Seje se vrše vsakega 16. v mesecu. — Vsi v Mulberry, Kans.

Št. 9. — Predsednik: Anton Strajner; tajnik: Frank Koejan, Prospect Heights; blagajnik: John Logan. Seje se vrše vsakega 12. v mesecu. — Vsi v Canon City, Colo.

Št. 10. — Predsednik: Peter Goshell; tajnik: Frank Oražen, Box 622; blagajnik: Frank Mehle. — Vsi v Victor, Colo.

Št. 11. — Predsednik: Frank Bek; tajnik: Joe Blatnik, Box 257; blagajnik: John Mersek. Društvo zbora vsakega 14. v mesecu. — Vsi v Rokvalle, Colo. Mihelich; tajnik: Anton Sever.

Št. 12. — Predsednik Ludvig eno. — Vsi v Wilburton, Okla.

Rajši obisk pri materi kot odlikovanje

Ko je prišel Vittorio Aivaldi, italijanski pilot, v družbi drugih častnikov tekom preteklega julija pred kralja Emanuela v Rimu, da sprejme odlikovanje, je tudi on kot vsi drugi nosil odlikovanja, ki so mu bila že podeljena. Kralj je poštel odlikovanja in bilo jih je štirinajst, nakar je rekel:

— Kaj hočete, da vam dam, nadaljno zvezdo ali trak?

Mladi častnik pa je rekel:

— Če mi hoče vaše veličanstvo dati dopust da grem v Ameriko na obisk k svoji materi, bi imel to rajše kot vsako odlikovanje.

— Kje živi vaša mati? — je vprašal kralj.

— V Californiji.

— To je dolga pot in treba bo časa in denarja, a naj bo. Dobili boste dopust treh mesecev ter denar za vse stroške.

Tako je prišlo, da se je mudil Aivaldi tudi par dni v New Yorku, na poti v Californijo. Njegov obisk pa ne bo popolnoma srečen, kajti obvestiti bo moral svojo mater o smrti mlajšega brata, kojega smrt so nekateri zamolčali, ker je delikatnega zdravja.

— Moj mlajši brat, ki ni bil nikdar v Italiji ter ni znal nič italijanske, je dospel v Italijo v starosti 19 let ter mi pisal, da bi se rad boril za Italijo. Rekel sem mu, naj stopi v armado in v kampanji leta 1917 je bil ubit. Kot on sem bil tudi jaz rojen v Californiji, a kmalu odšel v Italijo, kjer sem se boril neprestano skozi osem let, najprej v tripolitanski in nato v svetovni vojni.

En sovražnik odveč.

Belgrajsko narodno predstavništvo je pred par dnevi odobrilo mirovno pogodbo z Bolgarijo. Vendar pa so pri tej priliki od strani poslancev raznih strank padle take pikre in po našem skromnem mnenju nedalekovidne besede, da si ne moremo kaj, da ne bi izrazili svojih pomislekov proti temu. Tudi, ki ga je belgrajsko narodno predstavništvo v splošnem nasproti Bolgariji ubralo, se nam ne zdi na mestu, pa tudi s stališča naših državnih interesov ni ravno pohvale vredno.

Da je nekdo več ali manj naravnost izrazil mnenje, naj se bolgarski narod kar iz lica zemlje izbrise ali vsaj čez noč prelevi, to še ni tako strašno, ali dobro ni, da cela zbornica kot taka ni našla bolj tople in prijateljske besede za narod, ki trpi bolj za tuje nego za svoje lastne grehe. Zraven tega pa je Bolgarija država, ki nam danes ali jutri lahko ali veliko pomaga ali pa veliko škodi. In končno so Bolgari narod, katerega smo mi vsi še do nedavno brez vsakega pridržka prištevali k jugoslovanskemu plemenu neglede na to, da je menda pri Bolgari slovenska kri pomčana s tatarsko ali tatarsko s slovansko. Vprašanje, ki ga politiki mirne vesti prepustijo nadaljnjemu reševanju etnologom.

Ali sli mirovni pogoji, ki jih je ententa dekretirala med Bolgarijo in Jugoslavijo, pravično ni z našega stališča, ali odgovarjajo brezmejnemu žrtvam, ki jih je junaška Srbija doprinesla v tej vojni, ko je Bolgarija tako izdajniško in zahrbtno posegla v prilog Germanije, to je posebno poglavje. Gotovo da niso. Vendar pa je treba, da danes, ko smo nova, jugoslovanska država, boreča se s težavami porajajočega se stanja, gledamo dalje v bodočnost in svoje razmerje do Bolgarije presojamo bolj velikodušno, pa tudi bolj trezno.

Zavezniki so nam nujno potrebni. Da se na entento, kateri je dr. Vesnić tako strašno hvaležen, ne moremo preveč zaupati (akopprav jo globoko spoštujemo), s tem se bo pač vsak z nami strinjal. Ententa tudi ne more vsega za nas storiti, akopprav bi hotela. Zdaj imamo, kakor nas zagotavljajo, neko drugo, "malo entento" o bistvu, ciljih in smereh katere pa smo popolnoma nepoučeni. Pa tudi če bi bili, mala ententa je še veliko premalo. Italija, Avstrija in Ogrska, to da mnogo misliti. Spricho tega pač ni odveč vprašanje: Kaj ko bi v Belgradu, kjer brez nas kuhajo zunanjo politiko, enkrat začeli resno misliti o bolj trdnih odnosih z Bolgarijo?

Jugoslovanska država skupaj z Bolgarijo, s katero bi dobili polagoma tudi dostop do Egejskega morja, je seveda danes še utopija, toda misel o zvezi je resnega vpoštevjanja vredna. Veliko o tem govoriti se nam zdi vodo v Savo nositi. Pod kakšnimi pogoji naj se to realizira, to je reč naših državnikov; da ti pogoji ne smejo biti za nas, oziroma za bratski srbski narod, poniževalni, je samoposebi umevno: saj smo mi hvala Bogu še zmeraj močnejši in zmagovalci. Ni pa prav, če se pokaže tako malo volje za pomirjenje in za začetek boljših odnosov, kakor ga je pokazalo belgrajsko narodno predstavništvo.

Pa da bi se to ja ne tolmačilo kot "bolgarofilstvo" ali temu podobno!

Naznanilo.

Konzulat Kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev je odprl svoj urad v San Francisco, California, dne 1. oktobra 1920.

V delokrog tega konzulata spadajo sledeče države: Alaska, Arizona, California, Colorado, Dakota (Severna in Južna), Havajski otoki, Idaho, Kansas, Montana, Nebraska, Nevada, New Mexico, Oklahoma, Oregon, Philippiński otoki, Porto Rico, Texas, Utah, Washington in Wyoming.

Po postavi našega kraljestva mora vsak državljani imeti svoj pas (potni list), katerega mora redno obnavljati.

Taksa (pristojbina) za pas znosi 60 centov za šest mesecev in \$1.00 za eno leto, povrh te takse se plača še 10 centov za vlogo prošnje, s katero se išče pas.

Vsi tisti, ki nimajo pasa (potnega lista) morajo plačati takso od dne zedinjenja, namreč od časa ko je njihova država prišla v okvir kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev: Macedonci in Starosrbi od 1. januarja 1913; tisti iz krajev prejšnje Avstro-Ogrske od 1. januarja 1919; Srbijanci od dne ko je veljava potnega lista iztekla.

Pristojbina za potrdilo podpisov in pečatov ameriških oblasti znaša 70 centov. Taksa za prestavo iz angleškega v naš jezik ali obratno iz našega v angleški jezik se računa \$1.00 za vsakih sto besed. Če stranka sama prestavi spis in želi potrditev, da je prevod točen in soglasen z originalom, mora tudi plačati \$1.00 za sto besed. Druge različne potrditve so podvržene taksi od 70 centov.

Z vsako prošnjo konzulatu se mora še povrh rečenih pristojbin poslati 10 centov.

Za vse posle naj bodo administrativne ali pa trgovske narave, naj se piše na naslov.

Consulate of the Kingdom of the
SERBS, CROATS AND SLOVENES,
244 Kearny Street, San Francisco, Cal.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA". NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

OGLASI NAJ SE

ANTON MOZETIČ, ki ima pri nas več pisem iz starega kraja, nekaj iz zasedenega ozemlja, nekaj pa iz Zagreba.
Upravništvo Glasa Naroda.
(24-26—11)

Rad bi izvedel, kje se nahaja FRANK KOMAT, doma iz Velike Loke pri Trebnjem na Dolenskem. Pred 4. leti se je nahajal na Willocku, Pa. Prosim, rojake širom Združenih držav, ako kateri ve za njegov naslov, naj mi blagovolijo naznaniti, za kar se že vnaprej zahvaljujem; ako pa sam čita, naj se mi javi in naznani svoj naslov. — Mike Morawe, Box 72, Willock, Pa. (24-26—11)

Začimbo, kraljica in najramovni
domača zdravila

kateri priporočajo magr. Knežp, imam vedno v zalogi.

Pišite po brezplačni cenik.

MATH. PEZDIR

P. O. Box 772, City Hall Station
NEW YORK CITY.

NAZNANILO IN VABILO.

Conemaugh, Pa.
Članstvu društva Boritelj št. 1 SDPZ v Conemaugh se naznanja, da se mora vsak član vdeležiti prihodnje redne mesečne seje, ki se vrši v nedeljo 5. decembra. Izvzeti so samo bolniki in 4 milje oddaljeni člani. Na tej seji se bo volil odbor za prihodnje 1. 1921 in za rešiti je več važnih točk. Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da z onim, ki se ne vdeleži te seje, se bo postopalo po sklepu zadnje seje dne 7. novembra. Torej, bratje, vpoštevajte društveni sklep, da ne bo potem kakakega prerekanja.
S sobratiskim pozdravom
(23-24—11) Odbor.

LETOŠNJE

SUHO GROZDJE

importirano iz starega kraja

18 centov funt.

Boksa 50 funtov \$9.00

Posebne cene na veliko.

BALKAN IMPORTING CO

51-53 Cherry Street

New York, N. Y.

NAZNANILO.

Willock, Pa.
Vsem članom in uradnikom krajevnih organizacij naznanjam, da se vrši prihodnja konferenca okrožne organizacije J. R. Z. št. 1 za zapadno Pennsylvanijo v nedeljo 28. novembra v Willocku točno ob 1. uri popoldne. Ker bo ta konferenca velikega pomena za delovanje J. R. Z., opozarjam vse Jugoslovane iz okolice, da se sigurno te konference vdeležijo, kjer bo tudi poročilo iz glavnega urada in več drugih stvari, ki spadajo v delokrog organizacije. Torej na svidenje 28. novembra! Jos. Peternel, tajnik okrožne organizacije J. R. Z. št. 1, Lawrence, Pa.

Rad bi izvedel za svoja dva prijatelja JOHNA TOMSIC, podomace Zaje, in JOHNA CELIGOJ, podoma Guč, oba doma iz Knežaka na Notranjskem. Prosim cenjene rojake, ako kateri ve za njun naslov, naj mi ga blagovolijo naznaniti, za kar se že vnaprej zahvaljujem, ali naj se mi pa sama oglasita, ker bi jima rad pisal. — Frank Strle, Box 456, Canonsburg, Pa. (23-24—11)

Najstarejši in največji slov.
dnevnik v Združ državah

"GLAS NARODA"

(Glasilo J. S. K. J.)

Novice iz vseh delov sveta,
dopisi iz slovenskih naselbin
novice iz starega kraja,
članki politični, gospodarski,
izvirna poročila iz starega kraja,
črtice, povesti, roman,
šaljivo satirična kolona Peter Zgaga
vsak dan razven nedelj in praznikov.

STANE:

Za vse leto	-	-	-	\$6.00
za pol leta	-	-	-	\$3.00
za mesto New York za vse leto	-	-	-	\$7.00

Najmodernejše vrejena

TISKARNA

Vabila, okrožnice, plakati,
koverte, pisemski papir
itd.

Točno in po najnižjih cenah.

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street.

New York City.

Hrvatski seljaki se upirajo žigosanju živine.

Po hrvaških vaseh je nastal upor, o katerem pa ni točnejših poročil. Politične stranke izrabljajo to gibanje v svoje namene, češ, da so gibanje povzročili nemško-avstrijski agitatorji. Vlada proglasi preki sod, ako se ji bi zdelo potrebno. LDU poroča o tem pokretu:

Deležna vlada v Zagrebu je takoj, ko so prišle prve vesti, o vsotaji zapeljanih seljakov, izdala v sporazumu z okrožnimi oblastmi naredbo, da se takoj ustavi vsako žigosanje in popisovanje govedine, in navodila glede nespametnih in zlobnih vesti o odvzemanju goveje živine in izvažanju v inozemstvo. Iz poročil vseh oblastev in zasljanja večine aretirancev izhaja, da gre tu za direktno napljevanje temnih elementov, ki so hodili od sela do sela, od občine do občine in razširjali lažnjive vesti ter pozivljali narod na odpor. Ogromna večina seljakov izjavlja, da je bila z direktnim terorjem prisiljena, pridružiti se upornikom. Zahvala gre taktičnemu in mirnemu nastopu občinskih uprav, da do sedaj nikjer ni došlo do večjih spopadov ter da je kmetstvo ljudstvo začelo razumovati, da je bilo zapeljano tako da vse kaže, da bo v kratkem razpustiljen popolni mir. Da se zavaruje avtoriteta države, so došle na mesto že močne orožniške in vojaške edinice.

Miriteljica.

Francoski spisatelj Delarue-Madras.

Bila je v resnici nesrečna hiša. Od onega časa naprej, ko sta se vzela, sta se vedno prepirala.

Nikdar nista prenehala s kregom. Skozi petindvajset let sta bila združena, a vedno v prepiru. Rojstvo dveh otrok, njih vzgoja, poroka hčerke ter odhod sina z doma, — kajti posvetil se je mornarstvu, — vse to je prišlo in odšlo, a ni napravilo nobene spremembe med njimi.

Najti je dvojice, o katerih v resnici lahko rečemo: — Ta dva sta kot ustvarjena drug za drugega. O gospodu in madami Leyril pa bi lahko rekli ravno nasprotno. Madama Leyril je sovravnica vse, kar se je dopadlo gospodu Leyril. On pa je imel odločen odpor proti vsem, kar je ugovarjalo njej. Zakaj pa se nista ločila? Mogoče sta našla perverzno veselje v tem, da sta se vedno kregala, da sta vedno vpirajzljiva prizore in da sta vedno izmišljala načine, kako mučiti drug drugega. Popolnoma sta se privadila kričati drug na drugega, loputati z vrati ter si reči v obraz najbolj grde stvari. Solze madame in glavobol gospoda, — vse to je postalo bistveni del njih eksistence.

Brez dvoma bi pogrešala vse te stvari, če bi bila ločena. Eden kot drugi je smatral nasprotno stran odgovornosti za vse, kar se je dogodilo neprijetnega. Na ta način sta se zavarovala proti vsem pritiskom.

Njih zakonskega nasprotovanja ni prekinila niti vojna. Niti sin, niti zet nista slišala na kakšno varnost točki v bližini fronte. Vred tega sta stara dva nadaljevala s svojimi prepirci ter ponesla slednje celo v klet, kamor sta se zatekla tekmo obselejevanja.

Nesrečni mir, visoko življenjski stroški in splošno nezadovoljstvo, vse to je le še povečalo in poglobilo spor med obema. Čeprav sta se morala oba boriti proti skupnim težavam, nista vendar pozabila na nobeno čitanje, na nikake obdobje.

Onega dne, ko sta ostala brez služkinje, sta se prepirala kot dva vročeglava mlada zakonska, popolnoma brez ozira na sive lase.

— Če bi le znala kuhati, — je rekla gospod Leyril, — potem bi nam ne bilo treba žreti tega, kar žremo sedaj.

— Če bi znal ti zaslužiti denar, — je odgovorila ona, — bi nam ne bilo treba kuhati doma in jedli bi lahko v hotelu.

Mož se je nato zaprl v svoje sobo in žena se je pričela jokati v svoji kuhinji.

Po nekako dveh tednih beše se je dogodil neki čudež. Prišla je neka žena, ki je bila pripravljena prevzeti službo.

Bila je to zelo velika oseba, kuharica po poklicu, kar tudi takega obnašanja.

Njene besede so bile ostre, skoro tiranske, kot so vedno besede zmagovalcev, razven če je zmagoval slučajno Francoz.

Gospoda in gospa Leyril sta sprejela vse pogoje, katere je stavila nova kuharica.

Nekoliko presenečena vspriske dejstva, da sta bila zopet v majhni meri deležna meščanskega komforta, katerega sta toliko časa pogrešala, sta ostala oba zakonska skozi nekaj časa mirna, kajti bila sta se, da bi kakšna ostra beseda omajala njih lepe sanje. Nobene stvari pa ni na svetu, ki bi se tako hitro vrnila kot stara navada.

Presenečenje obeh se je pogojelelo in prepirci so se iznova pričeli.

Zopet so loputala vrata, zopet je bilo čuti krike, jokanje, — in prišla se je iznova stara povest.

Nobenega jutra, ko nista bila niti gospod, niti gospa efyrl, se obledela, je stopila v sobo Alfonzina, služkinja ter zmotila običajni jutranji spopad. Bila je zelo rdeča v obraz ter imela na glavi klobuk.

— Prišla sem po račun, — je rekla. — Hočem iti proč.

Presenečenje, ki se je slikalo na obrazih, obeh zakonski, je ni niti malo motilo.

— Ali hočete pregledati, mada-

ma, mojo knjižico? — je rekla služkinja.

— Prosim vas, zakaj pa hočete oditi, — je rekel gospod Leyril.

— Ali niste zadovoljni?

Pomisljal je za trenutek te rekel nato:

— Ali hočete po dvakrat na teden v kino-gledišče mesto enkrat?

— Ti si osel, — je vzkliknila madama Leyril vspriske tega predloga. — Pusti govoriti mene.

— Jaz bom rekel, kar hočem reči, — je odgovoril on. — Jaz vem, kaj hoče. Ona hoče, da ne pospravi ti edinele svoje sobe temveč tudi ostale.

— Nič tega, — je zakričala madama Leyril. — Ona hoče, da primasš ti iz kleti premog in vino in da tudi odnašati smeti.

— Kaka neumnost, — je rekel on. — Ona hoče, da greš ti na trg ter nakupi vse potrebno.

Kuharica je medtem mirno poslušala ter se ni brigala za to, kar sta zakonska govorila.

— Alfonzina, dete moje, — je rekla madama Leyril, — ali bi rada imela mojo novo obleko? Ne-koč si rekla, da ti ugaja. Sicer si nekoliko večja, a to se lahko popravi.

— Ti govoriš neumnosti, — je rekel gospod Leyril. — Alfonzina, ali hočeš novo obleko po meri?

— Ti si osel, — je zakričala madama Leyril.

— Če sem jaz osel, si ti tudi, — je odgovoril on.

Skozi pet minut sta se prepirala na ta način. Nato pa je stopila kuharica naprej ter zaukazala obema molk z mogočno kretnjo.

— Oba se motita, — je rekla. — Povsem primerno je, da odnašajo gospe smeti, da pospravi madama vse sobe ter gre na trg. Dva tikteta na teden nista preveč in prepričana sem, da zaslužim tako obleko gospe kot novo obleko, katero mi je obljubil gospod. Je pa še nadaljna stvar, katero hočem in sicer takoj, kajti drugače grem.

Oba sta jo poželjivo vprašala:

— Kaj pa je to, Alfonzina?

Kuharica se je vzravnila ter odvrnila slovesno:

— Jaz hočem mir, — je rekla. Oba sta se presenečena ozrla drug v drugega.

— Ali mislite, da je veselje, — je nadaljevala kuharica, — poslušati vajine prepire dan za dnem? To loputanje vrat me vznemirja.

Ljudje, ki jokajo, me delajo nervozno. Ne morem prenašati kričanja po hiši in ljudje, ki imajo vedno glavobol, se mi studijo. Če hočeta gospod in gospa živeti še naprej na tak način, potem moram iti.

Oba sta se ozrla drug v drugega. Privrat izza časa, ko sta se poročila, sta vedela, da razumeta drug drugega. Gospod Leyril je razprostil svoji roki in madama je skočila k njemu.

Ko sta končala svoj objem, sta se obrnila proti kuharici.

— No, Alfonzina, ali si sedaj zadovoljna?

Šele tedaj, po pet in dvajsetih letih spora, sta se oba zakonska zopet sprizajnila in sicer za trajno.

Trgovina na Reki.

Reška regenza je izdala dekret, po katerem se ustanovi posebna komisija, da proučuje način, kako bi se povzdignila trgovina in industrija na reškem ozemlju. Nadalje je regenza odredila, da se smejo na Reki namesto drobitja uporabljati samo reške in italijanske znamke. Kdor bo rabil drug drobit, bo kaznovan z globo 10 do 500 lir in se mu eventualno odvzame trgovina.

Arbitrirani uredniki.

„Epoca“ poroča iz Milana, da je policija prišla v uredništvo anarhističnega lista „Homanita nuova“ ter aretirala navzoče urednike. Istočasno je izvršila policija hišne preiskave v stanovanjih urednikov, vendar pa izdajatelj in glavnega urednika lista ni dobila v svoje roke.

Javno mišljenje.

„Slovenski Narod“ je priobčil sledeči članek, ki je izšel izpod peresa Fran Govekarja:

Te dni smo ga zopet lahko opazovali. V Ljubljani, Celju, Mariboru, Zagrebu in po vsej Jugoslaviji. A z mešanimi čustvi.

Scipio Sighele pravi: „Javno mišljenje je na zemlji ono, kar je Bog v nebesih: neviden, neosoben sodnik, ki se ga vse boji; javno mišljenje je kakor religije tajna sila in v njegovem imenu so se izvrševala najvznešnejša junaštva in najgrše krivice; ono je kakor zakon, na kateri se sklicujejo včasih upravičeno, včasih krivično baš v najvažnejših trenutkih.“

Ruggiero Bonghi, italijanski pisatelj in prvoborec za edinstvo Italije, pa je leta 1873, dejal v dravni zbornici: „Ne gre misliti ali hinaviti, da je vsak izraz razpoloženja res javno mišljenje. Da more biti javno mišljenje avtoritetno, mora biti utemeljeno na splošnem in soglasnem mišljenju izobražencev!“

Teh dveh izrekov sem se spomnil, ko sem stal sredi ogromnih mas, ki so demonstrirale po Ljubljani. Rodoljub je bil lahko vesel teh mas in vesel motivov teh demonstracij. Hvala Bogu, Ljubljana ni več zaspana! Od prevrata sem se je zbudil v njej letargično dremajoči temperament. Ljubljana se začela iznova zavedati, da je sree in glava Slovenije ter krepko reagira. Izginil je marazem, ki nam je včasih povzročal skrbi, in naše mesto zopet čilo bdi, govorilo se giblje in se udeležuje. Z univerzo in tehniko se je v zaopnele žile ostarele Ljubljane prililo mnogo sveže, mlade, vrele krvi. Naša akademska mladina se uveljavlja. In za njo gre enodušno naša srednješolska in celo naša ljudskošolska mladost. Kdor ima radoljubno sree, ali te ni sladke pretreslo, ko si videl korakati v ogromnem spredu naše moške visokošole, večinoma že brkate bivše legionarje, vojne ujetnike, invalide ali energične častnike, vse pomešane z gladkolinimi gimnazijci in realci ter s trumami pedenlj-ljudi, ki se tiščaj pod pazduho svoje abecednice, drobencjali s kratkimi nožicami ter so v gromkem zboru basov in tenorjev diskantili z nežnimi, otroškimi glaski: „Hooruk, švaba!“

Zame je bil ta prizor nadvse lep dogodek: Mislim sem na leto 1848, in se spomnil leta 1908. O, ne dvomimo: mladina je vzlie vse- nu še vedno na braniku idealov slovenskega naroda! In zavedajmo se: delter imamo tako mladino, nas niti pekla ognjena sila nikdar ne bo uklonila. Ta mladina je vredna one iz leta 1848 in l. 1908., da, morda je celo boljša. Velik njen del je v Rusiji, v Dobrudži, na Balkanu in še marsikje drugje že dokazal, da nima te jezika in srea na pravem mestu, nego da zna in hoče na pravem mestu tudi dvigniti svojo pest! Že leta 1919, je naša akademska in srednješolska mladost junaško očistila nadež, ki je bil za hip oskrnil ugled naših Jaz- rezov ter je rekla slovensko Korosko. Nikdar ne pozabimo krvi, ki jo je prelila in ne grobov, ki so se polnili z našimi mladimi heroji takrat za slovensko Korosko! Ne pozabimo jih in vsak večer molimo: „Bog čuvaj nam mladino, stebel sedanjosti in bodočnosti!“

In ta mladina je tedni klicala: „Ne damo Koroske! Na boj proti sleparjem! Na boj proti nasilnikom!“ — Klicala je, se kar hitro organizirala in odmarširala.

O, kdo moreš dvomiti o zdravju in neumrljivosti slovenskega naroda, dokler imamo še tako mladino! In kdo moreš obupavati nad našo bodočnostjo, kdor si videl in slišal tisto impozantno množico na protestnem shodu in obhodih: njeno enodušnost v tugi in besnosti nad krivico in počlostjo ter v odločni pripravljenosti poiskati zadoščanja kruto užaljeni pravici in resnici. Nastop naše mladine in vseh slojev ljubljanske prebivalstva je bil najlepši dokaz popolne složnosti v skrbi in ljubezni do koroskih rojakov ter nepovr- jen izraz splošnega javnega mišljenja. Isto popolno skladnost kaže tudi brez izjeme vse naše časopisje, in resnico je povedal govornik, ki je dejal: „Glede Koroske in neodrešenih slovenskih pokrajin ne ne poznamo nikakih strank niti stanovskih razločkov.“

Ali pa ni še toliko točk, glede katerih bi bilo tudi nujno želeti, da se zedinimo v mogočno enoto, ki je ne moti nobeno strankarstvo in kastovstvo ali klasovstvo. Ali nas more res vedno le bič izpamet-ovati in le nesreča izrezniti — Slovenija bo kmalu sliha monst-ru-mu, ki zbujala le še grozo in sočutje. Dokler smo bili pod Avstro-O-grsko, smo bili podobni sužnjm, ki je tical sicer v ječi, a se je vendar v Sloveniji hočejo odsekati obe roki in obe nogi!

Da je taka zahteva nemogoča, je danes tudi javno mišljenje. — Ljubljansko občinstvo je proti tej nakani groznilno ugovarjalo in od povsod odmeva isti protest. Da pa se take in enake operacije na Sloveniji ne bodo več poskušale niti odzunaj, niti odnotraj, ali bi ne bilo pametno, da se združijo vse slovenske stranke in vsi stano- vni. Ali pa vsaj vse naše napredne stranke in vsi narodni, državot- vorni in domoljubni stano- vni!

Javno mnenje trdi, da je to ne le možno, nego tudi nujna in ne- izogibna dolžnost!

Se malo dni nas loči od volitev v konstituanto. Ali naj se že čez par dni začne med nami klanje, blatenje in smesenje, in zopet naj se nudi Koroscem, Primorcem in Prekmurcem odurni prizor gnu- snega bratomorstva. Ali naj v slučaju volilne geometrije in večje ali manjše vsiljivosti agitatorjev prepustimo določiti, kdo bo v bo- doče zastopal v Belgradu interese — Slovenije moritute (Kaze da bo tako, kajti v strankarskih bojih ste neprelokljivi in nepobolj- sljivi! O. stavea). Dejanje in še huje nehanje jugoslovenskih mini- strov, ministrskih predsednikov in diplomatov so nas končno men- da vendarle v tolik oizbrihtala, da se danes zaveda že vsak slovenski inteligent, da tako ne sme iti več dalje!

Tako je javno mnenje izobražencev. Zato pa vendarle zavra- čam nekatere vzlike in nastope pri zadnjih demonstracijah. Kva- rili so njih impozantno dostojnost, pravičnost in kulturnost. In u- pravičeno lahko ugotavljamo, da niso bili izraz javnega mnenja. A- ko zahtevamo, da se nas spoštuje kot narod, spoštujemo sami repre- zentante naše volje in moči! Žaliti avtoriteto in skruniti osebno čast najvišjega predstavitelja Slovenije, se pravi omalovaževati avtorite- to in čast vsega naroda. In razbijanje tuje lastnine ni slovenski običaj. Posnemati tržske fašiste in koroske Volksehrovec je za Slo- vence nečastno. Reagirati na pobalski vzklik nekega postopaka, ki je pozivil v neki kavarni, naj se obesi najprej gotove, za naš na- rod in za našo domovno vlezaslužne osebe, reagirati, — pravim, — na bedasto bestialnost take sorte, bi se reklo ji pripisovati vsaj ko- liker toliko pomembnosti. Javno mnenje jo je obsodilo in jo obsodi še na pristojnem mestu. — Tudi nekatera izvajanja v nekem našem časopisju, naplerjena proti bratom Srbom, so prekoračila mero, ki jo zahteva hladna preudarnost. Javno mišljenje se ne strinja s tako gonjo, ker ve, kam pes svojo šapo moli. . . .

Jugoslavija je enotna država s skupno centralno vlado in upra- vo. V njima sede in odločajo prav tako Slovenci, kakor Hrvatje in Srbi. Vsaj morali bi odločiti! Če je torej kaj kaj krivde, naj pade ta na vse tri brate Mrnjavčeviče enako! — Ali so slovenski ministri in slovenski uradniki ter slovenski narodni predstavniki dovolj in dobro poučili hrvatske in srbske tovariše v Belgradu o krasoti bo- gastvu in vanosti Koroske? Če niso, potem je krivda le na slovenski strani; če pa so, je to za nas le nov dokaz, da Slovenci v Belgradu nimamo pravih moči in da bodi posledje naša najpoglavitejša skrb: postaviti v Belgrad zares prave moči!

Tako je javno mišljenje, ki pravi: Ne natolčujmo se med sabo, potrkajmo se na prsi: „Nostra culpa! Nostra maxima culpa!“ —

Ali naj gre Japonska v vojno proti Združenim državam? — je vprašanje, o katerem debatira sedaj japonska organizacija dijakov. — Na Japonskem še sedaj ne vedo, da zboruje v Ženevi organizaci- ja, ki bo preprečila vse bodoče vojne.

Severova zdravila vztrajajo zdravje v družinah

Držite ta liniment pri roki.

Kadar trpite na revmatizem, lumbago, sciatic, neuralgijo, bolelih mišicah, otr- plenih členih, krčih in drugih zunanjih bolečinah, rabite samo

Severa's Gothardol

(Preje Severova Gothardol) na mesto, kjer je bolečina, in ste lahko prepričani, da vam bo kmalu odšla. Se razenjsivi do- naš liniment je bil razglašen skoraj čez deset let z največjim in zadovoljivim uspehom za odvrnitev lokalnih bolečin in odstranjenja oteklin. Napredaj v vseh lekarnah. V dveh merah: 30c in 60c.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

MATJJA SKENDER
JAVNI NOTAR
Za Ameriko in stari kraj.
5227 Butler Street
Pittsburgh, Pa.

KAKO SE UČI- TI ANGLEŠKO

Vzemite v roke angleško knjigo ali časopis, beležnico (note-book) in angleško-slovenski besednjak, ki ga je sestavil dr. Kern. Vsako neznano angleško besedo pogledjte v besednjaku, kako se izgovori in kak pomen ima; zapišite nazaj besede v beležnico in jih večkrat ponovite. V nekaj mesecih boste imeli lep zaklad besed, katerih bi ne dali za stotine denarja.

Jeseni in zimski večeri so kot našli za učenje. Vsa sloven- ska hiša bi morala imeti ta be- sednjak. Naročite ga na sledeči na- slov:

Dr. F. J. Kern
6202 St. Clair Avenue
CLEVELAND, OHIO.

Cena besednjaku je \$5. — Istotam lahko naročite za \$1.25 Zornano- ve pesmi, ki vam bodo ugajale.

30

Patenti.

Na zahtevo vam bo poslana brezplačno dragocna knjižica z informacijami o patentih.

Iznajditelji
in drugi, pišite ponjo.

Ime **A. M. WILSON** je že znano 30 LET in vsaka nam poverjena patentna zadeva bo deležna najboljšje pozornosti. Poslite model ali sliko vaše iznajdbe v rregled.

Pišite danes po slovensko paten- tno knjižico v slovenskem jeziku na sledeči naslov:

A. M. WILSON INC.
Registered Patent Attorneys
320 Victor Bldg.,
Washington, D. C.

Nikdar se niste imeli tako dobre prilike kot vam jo nudimo danes. Ura, ki jo vidite tukaj nastikano, je ena naj- boljših, kar jih izdelujejo. Da omogočimo vsakomur nabavo te dragocene ure, ki bo služila več let, nudimo posebno nizke cene in prihodnjih 30 dni jo bomo prodajali po lastni ceni. Take poslahe ure srednjevelikosti z umetnimi okr- ski in garantirane za več let, izdeluje „Illinois Watch Case Co.“. Kolesje je iz čistega niklja, postavljeno v pri- stne dručulje in garantirano. Kaše boljše čas kot katerakoli druga. Te ure smatrajo za najboljša na svetu in vsako- to, kdor jo ima, bo vedel ceniti njeno vrednost in jo ne bo dal nikomur za nobeno ceno, kajti \$109.90 bi vam ne dalo takega zadovoljstva kot ga vam bo dala ta ura za \$22.90. Da pa razumimo čitatelje s temi urami najboljšega ameri- škega izdelka, smo sklenili prodajati jih po tovarniški ceni, ki je \$12.95.

POZOR. — Ker smo za to 30. dnevno razprodajo dali 9 stran samo 2.990 teh ur po tej jako nizki ceni, opozarja- mo čitatelje, naj hitro z naročili, in vsakdo bo dobil kot darilo, nastoj, sledeče predmete: (1) avtomatno silo, s ka- terim si lahko popravljate svoje čevlje ali žimnice, ker sila kot stroj ter vzame istočasno dvojč dvojč z obeh strani. 2 igli in 25 jrdov čevljarstva drete z avtom. (2) Svileni privelek za veržico. (3) Avtomatni stroj za stri- žeje las, s katerim lahko vsakdo striže lase po svoji volji brez vsakih navodil. (4) Lep žepni glavnik. (5) Pozlačen prstan z valjima zalcenitima. (6) Patentirana veržica za kuče. (7) Nov preiskušni stekloskop, ki povečuje najmanjše predmete do njihove naravne velikosti in poleg tega 50 mik. (8) Ustnik za cigarete iz čistega jantarja. (9) Barometer, siliva dve osebi, moški in ženska. Če naznanja lepo vreme, priče iz hišice ženska, če pa deževno, se ženska skriva in iz hišice pride moški z dežnikom. Ali ni zanimivo in dobro, če imate tak termometer v svoji hiši?

Nobenega teh predmetov se ne more prodati po- sebej za katerokoli ceno, kajti imamo jih za samo za darilo za vse ure, katero kupite pri nas. Mi no- čemo denarja vnaprej, samo izredite ta kupon, na- pišite natančen naslov, pridenite 35 centov za pošto in za stvari boste plačali, ko jih dobite. Mi ga- rantiramo popolno zadovoljstvo, ali pa vrnemo denar. Pišite še danes.

UNION SALES CO.
Dept. 324
2029 W. Chicago Ave Chicago, Ill.

Odjemalci izven Združenih držav naj pošljejo denar z naročilom.

Garancijski KUPON
Gospodje: Prosim, pošlite mi uro, katero prečitate po tovarniški ceni za \$12.95 in devet predmetov, katere dajete kot darilo brezplačno v prihodnjih 30. dneh, kakar pridvam 35 centov za poštne stroške in za stvari bom plačal, ko jih oem dobil.

Ime

Naslov

Ime

Naslov

Ime

Naslov

Ime

Naslov

Ime

Naslov

Pozor rojaki in rojakinje!

Od Alpentinkture Vam zrastejo krasni lasje v 6tih tednih. Od Alpenpomade zrastejo v 6tih tednih moški krasne brke in brada. Revmatizem ali kostibol se ozdravi popolnoma v 6tih dneh. Od Brusilintinkture Vam postanejo stvi- lasje popolnoma naradni kakor so bili v mladosti. Zdravilo za rane, opekline, kraste, bule, turove, za kurje očesa, bradavice, potne noge, ozeblino, Zasta- rane žlezočne bolezni se zdravijo hitro in poceni. Pišite takoj po cenik in Koledar pošljem zastoj.

Jakob Wahlich
6702 Bonna Ave., N. E. Cleveland, O. Zahtevajte SIDRO tovarniško znamko.

POZDRAV. Mudec se začasno v New Yor- ku, pozdravljam vse Slovence ši- rom Amerike, posebno pa člane pevskega društva Zaria v Clevel- landu. Moja najsrčnejša želja je, da čimprej slišim vaše krasno pe- tje. — Josip Kočevar.

ZAKAJ TRPETI?
Revmatizem, nevralgije in bolečine v mišicah so hitro odpravljene s primerno uporabo

PAIN-EXPELLERJA
Tovarniška znamka reg. v pat. ur. Zdr. in. Glejte, da dobite pristnega — slavnega že več kot 50 let.

Jakob Wahlich
6702 Bonna Ave., N. E. Cleveland, O. Zahtevajte SIDRO tovarniško znamko.

NAGRADO VREDNO \$5.00 DOBITE
zastoj, če naročite pri nas pravi Columbia glasni in močni gra- mofon in Vaše sloven. plošče, in sicer od danes pa do Božica t. l.

Vsakemu naročniku damo z gramofonom vred čisto zlato krasno kratavno iglo, vredno \$5.00, če pa naroči gramofon žen- ska, ji damo krasno 20 let garantirano broško.

Pri tem niso cene pri gramofonih in recordih za cent višje kakor so bile. Ako nimate pri rokah našega cenika, pišite karti, in mi ga Vam takoj pošljemo zastoj.

Take prilike niste še nikdar imeli. Naročite gramofon takoj dok-er jih imamo v zalogi. Vsak Columbia gramofon je garantiran, glasan, da ga slišite na miljo daleč, in jako močan. Pišite takoj na Vasega večlet- nega trgovca.

IVAN PAJK 24 Main Street, CONEMAUGH, PA.

Pozor!
Slovenci, Hrvati in Srbi

ki potujete skozi New York.

Ne pozabite na moj hotel, kjer dobite naj- boljša prenočišča in boste najbolj postre- ženi. Čiste sobe z eno ali dvema poste- ljima. Prostor za 250 oseb. Domača ku- hinja. Najnižje cene.

August Bach 63 Greenwich Street New York, N. Y.

ZASTONJ 9 PREDMETOV ZASTONJ

Nikdar se niste imeli tako dobre prilike kot vam jo nudimo danes. Ura, ki jo vidite tukaj nastikano, je ena naj- boljših, kar jih izdelujejo. Da omogočimo vsakomur nabavo te dragocene ure, ki bo služila več let, nudimo posebno nizke cene in prihodnjih 30 dni jo bomo prodajali po lastni ceni. Take poslahe ure srednjevelikosti z umetnimi okr- ski in garantirane za več let, izdeluje „Illinois Watch Case Co.“. Kolesje je iz čistega niklja, postavljeno v pri- stne dručulje in garantirano. Kaše boljše čas kot katerakoli druga. Te ure smatrajo za najboljša na svetu in vsako- to, kdor jo ima, bo vedel ceniti njeno vrednost in jo ne bo dal nikomur za nobeno ceno, kajti \$109.90 bi vam ne dalo takega zadovoljstva kot ga vam bo dala ta ura za \$22.90. Da pa razumimo čitatelje s temi urami najboljšega ameri- škega izdelka, smo sklenili prodajati jih po tovarniški ceni, ki je \$12.95.

POZOR. — Ker smo za to 30. dnevno razprodajo dali 9 stran samo 2.990 teh ur po tej jako nizki ceni, opozarja- mo čitatelje, naj hitro z naročili, in vsakdo bo dobil kot darilo, nastoj, sledeče predmete: (1) avtomatno silo, s ka- terim si lahko popravljate svoje čevlje ali žimnice, ker sila kot stroj ter vzame istočasno dvojč dvojč z obeh strani. 2 igli in 25 jrdov čevljarstva drete z avtom. (2) Svileni privelek za veržico. (3) Avtom

KRALJICA SVETA.

Roman — Spisal Karl Figborg.

Za "Glas Naroda" priredil G. F.

30

(Nadaljevanje.)

Trinštirideseto poglavje.

V veliki angleški brezžični postaji Poldhu je mladi pomožni inženir Webster ravno na mestu svojega tovariša, ki je zaključil dnevno delo.

To bo zopet dolgočasna noč. Brzjav ne bo nikakih in kontaktni magneti, ki so bili preko dneva tako neumorno zaposleni, molčijo.

Noč je gorko-vlažna. Spodaj pa se je razbijalo morje ob pečinah. Z rokama v žepih je inženir opazoval igranje luninih žarkov, ki so se odbijali od površine vode.

Zelo nemarno, da je pozabil svoj časopis. Sedaj se bo lahko dolgašil prav do jutra.

Naenkrat pa je čul v slušalki pevajoč ton.

Potegnil je roki iz žepa ter skočil proti mizi. Zopet brenčanje, v istih presledkih.

In tretjič.

Ali je kaka ladja v nevarnosti?

Zopet je napeto priskuškaval.

Več kot eno uro so molčali kontaktni, naenkrat se je zopet oglašilo brenčanje.

Čisto počasi so prihajale besede. Nekatere so bile tako slabe,

da jih njegovo uho ni moglo razumeti.

— Bili so največje nevarnosti.... Hope ekspedicijske.... Jetniki v notranjosti Afrike....

In potem zopet dolgo časa nič.

.... Ofir, severno od Bure.... Sambezi....

Zopet so bila prekinjena znamenja.

Prišlo se je že daniti. Še vedno je čakal Webster.

Zaman.

Ali se je zavrnila kaka katastrofa v notranjosti Afrike? Ravno v trenutku, ko je Dan Webster sedel na tej postaji stare Anglije?

Dan Webster je bil vajen kazati stvarjem tega sveta mrzel hrbet.

V njegovem življenju ni bilo do tedaj še ničesar, kar bi ga moglo spraviti iz ravnoteže. Sedaj pa je, vendar zmeden. Razburjen je skočil pokonci ter prišel korakati po sobi gorindol. Dve veliki gubi sta se pojavili na njegovem čelu. Napeto je razmišljal.

Naenkrat pa je planil proti telefonu.

Rešitev človeških življenj! Senzacija prve vrste. London Herald plača dobro za take novice.

— Halo, tukaj pomožni inženir Webster, brezžična postaja Poldhu. Ali je kdo od uredništva tam?

Z drugi strani je prišel odgovor:

— Well, mladi mož kaj pa hočete tako zgodaj? Tukaj je Flenn, upravitelj London Herald.

Dan Webster je prišel pripovedovati.

— Dobro, — je zamrmral mož na drugi strani. — Mogoče je to senzacija. Pošljemo vam navodilo. Pazite dobro, da izveste še kaj novega.

Ob osmi uri zjutraj. — Celotno velikanstvo mesto London je na nogah, na poti na dno. Ob enajstih zvečer je Webster prevzel službo na brezžični brzjavni postaji v Poldhu. Ob dveh je prišel prvi klic Allan Stanley-a.... Ob šestih je prišel drugi klic. Ob sedmih je govoril Webster z pristom. Ob polosmih so bili uredniki in reporterji na poti v uredništvo. Ob osmih je bil ravnatelj prekmorske žrčne črte obveščen, da mora biti ob devetih največja zračna ladja družbe, opremljena za potovanje v tropičnih krajih, zasidrana na strehi redakcijskega poslopja. Ob poldevetih so izšle že posebne izdaje lista.

Promet v prenapolnjenih cestah mesta je za trenutek prenehal. Vse se je trgalo za list, ki je objavil največjo senzacijo dneva.

— Bili ujet v notranjosti Afrike. Postaviti so morali brezžični brzjav. London Herald bo odposlal zračno ladjo na pomoč. Ob devetih je zasidrana na strehi. Pet prostorov na razpolago. Vsak prostor za vožnjo tja in nazaj tisoč funtov za ubogo.

Ob devetih zjutraj. — Pred poslopjem London Herald se je zbrala velikanstva množica ljudi. Prostorji v zračni ladji so že davno oddani in družba je morala zavrniti 125 dam iz najvišjih slojev, ki so bile vsled nekega čudnega slučaja v čni uri pripravljene na potovanje.

Kot težka, velikanstva ptica se je zibala zračna ladja nad mestom.

Pet minut po devetih je bilo na krovu ladje vse, kar se je potrebovalo za potovanje.

Ze je dal kapitan povelje, naj se potegne navzgor lestvico ter oprostí vrvi.

V zadnjem trenutku pa je planil na krov William Fletcher, znani Fletcher, najslavniji med vsemi, poročevalci sveta. Boril se je pri vseh revolucijah sveta ter bil član vseh mogočih, razbojniških tolp. V hercu preobleden se je upal prav do Kabe v Meku. Tri leta je bival v severnih krajih z nekim polarnim raziskovalcem. Senzacija prve vrste brez Fletcherja je bila sploh nemogoča. Ze je skočil po stopnicah navzgor.

Ko se je zračna ladja že dvigala, je zakričal managerju lista, ki je stal spodaj:

— Well, koliko stolpov hočete jutri za list?

— Tri, — je zakričal manager.

— Dobro, — je rekel Fletcher, potegnil iz ust pipico, iztresel pepel ter se podal k bari, da izpije čašo whiskey-lode.

Spodaj pa je izginalo mesto. Ze so bili videti ljudje tako majhni kot hrošči in šumenje in ropotanje propelerjev je bil edini šum, ki je prodiral na ušesa.

Kot snežno-bel velikanški ptič je rezal zrakoplov zrak.

Pot je vodila proti jugo-iztoku.

Štirinštirideseto poglavje.

Pred svojo kočjo, v samotni dolini ob obronku gore Fura je sedel Allan Stanley.

Še vedno nobenega odgovora.

Délal je ure in ure, vse preiskal ter nanovo montiral, a vse zaman. Ali je bilo delo mesecev in let zaman?

Naenkrat pa je zavnelo. Stanley je zaprl oči, da je mogel boljše slišati.

— Prihajamo, — so čula njegova do skrajnosti napeta ušesa. Tedaj pa je skočil pokonci kot obseden.

Zveza Jugosl.

Pev. Društvo

Glavni sedež:

Johnstown, Pa.

RAČUN Z. J. P. D.

Prejemki koncerta 5. septembra 1920 v Youngstownu,

Ohio \$1997.00

Izdatki pri koncertu \$1187.36

Čisti dobiček..... \$ 809.64

Preostanek prejšnjega leta..... \$ 322.41

Stanje blagajne 5. septembra 1920..... \$1132.05

Izdatki od 6. septembra do 18. avgusta 1920:

Josip Dupin, nagrada po zaključku 5. zborovanja \$ 50.00

Ignacij Hudé, nagrada za skladatelje \$ 18.00

Primož Kogoj, za papir in pisanje not \$ 5.00

Josip Dupin, za pisanje not \$ 10.00

Potni stroški 5. koncerta:

Rodoljub, Johnstown, Pa. \$ 227.70

Slavec, New York \$ 202.76

Bled, Conemaugh, Pa. \$ 83.49

Jugoslavija, Johnstown, Pa. \$ 166.98

Prešeren, Pittsburgh, Pa. \$ 52.37

Samo, Cleveland, O. \$ 26.70

Lilnost, Cleveland, O. \$ 40.47

Zvon, Cleveland, O. \$ 50.44

Soča, Cleveland, O. \$ 80.11

Josip Dupin, pisanje not \$ 6.00

Ignacij Hudé, klisej za note \$ 18.91

Izdatki..... \$1038.93

Skupni prejemki \$1132.05

Skupni izdatki \$1038.93

Stanje blagajne 18. novembra \$ 93.12

Ivan Klarič, blagajnik.

Slišali so ga. Prihajajo!

Še vedno ni vedel, kdo je bil, ki mu je obetal rešitev. Moral je biti Amerikane ali Anglež, kajti odgovor je bil angleški.

Moral se je zadrževati, da ni ob belem dnevu pohitel navzgor v setišče ter obvestil Mand o čudoviti stvari, ki se je dogodila.

Poteklo je precej časa, dokler je imel samega sebe zopet v oblathi. Tedaj pa je prišel razmišljati, na kak način bi mogla priti rešitev.

(Dalje prihodnjik.)

Legenda o čudežnih očeh.

Spisal Ksaver Meško.

(Nadaljevanje.)

A nekoč sem jo srečal nenadoma spet.

Jeseni je bilo. Ptice so se že odlele, listje na drevju je rumenelo in odpadalo. Na breskvi v vrtu pred mojimi tihimi domom je odpadlo malone že vse. Ob jutri, ko sem odprl okno, sem jo ogledoval s sočutjem in usmiljenjem.

Velik sem, kako je podhrtevala, in solza za solzo ji je padala s suhega vejčja. Solzila se je za svojo letno lepoto, za svojim brstecim življenjem je plakala in pred smrtjo je trepetala. Gledal sem jo s sočutjem in usmiljenjem, žal mi je bilo kakor rodne sestre in zaplakal bi ji njo.

In tudi jaz sem začutil v srečo težko bol za odhajajočim življenjem in zbal sem se s smrti, ki sem jo videl prihajati od daleč. In napravil sem se in sem odšel v svet, vsako jesen grem v svet, ker bi doma umrl od osamelosti in hrepenenja in žalosti.

In na svojem potovanju sem priromal v kraj, kakršen je na svetu le eden. V samotni dolini je ganjal samotni in tih grad. Ob gradu se je širil vrt. A bil je zapuščen in pozabljen. Čvetje na gredicah je ovenelo in se osulo; plevel je pogajal bohotno po gredah, vzpenjal se je prek na bele poti, prepregel jih je prekinjek. Pred gradom se je razprostiral dvored. Dremal je, po grezal se v težek sen: življenske moči so mu sehnile in ga zapuščale, in umiral je. Za gradom je tekla potok, a voda ni šumela. Tekla je tiho, kakor poteka lahek sen, neslišno je otekala, kakor odteka čas v večnost. Ob potoku je stal mlín. A ni klopotal. Osmel se je dozeval in zapuščen in otožen, kakor bi umrl mlinar pred mnogimi leti, ali bi se bil izselil iz tihe doline in bi bil odšel v svet in v življenje. Zazdelo se mi je, da sem hodil že nekaj to; a tedaj je bila solnčna pomlad in krepko življenje je dihalo v dolini.

Grad se je kopal v solnčnih žarkih, mlín za gradom je klopotal in potok je šumel, dvored je zelenel, in v vrtu je cvetelo cvet. Je, kakršno evete le v pravljicah vrtih čudežnih jutrovaških dežel. A sedaj vse tiho, dremajoče, sanjajo, jesensko, otožno....

Kako sem našel pot v dolino, sam nisem vedel. Nekje na poti me je srečala neznana misel, tiha slutnja se mi je pridružila, me povabila se seboj, in šel sem z njo, ne da bi jo vprašal, kam me vede.... Jeseni se vedno dam voditi od neznanih fantastičnih misli in nejasnih slutnj, ker sem jeseni melanholičen in bolan in niman lastne volje. Pojdem, kamor hočejo drugi, storim, kar mi vele-vajo tuje misli.

Tako sem šel tudi zdaj. In prišel sem v tiho dolino. In komaj sem prišel v njo, sem čutil, da razen moje še nikoli ni stopila tuja noga na to zemljo: tako deviška je bila in tako se je čudila in je trepetala pod mojimi koraki.

Tiha tuja misel, ki mi je prišla na poti naproti in me je povabila se seboj, me je vedla naravnost proti gradu. Ob široki cesti so stali v dveh dolgih vrstah vitki topoli, in dalje tam ob gradu so se zibali stari, širokovejni kostanji. Zazdelo se mi je, da se čudijo, kako sem prišel semkaj, a vendar so mi šumeli pozdrave: vedeli so pač, da se nisem vsilil nepovabljen v začarani raj, ki ga čuvajo. Med drevjem so stale čudne podobe, fantastične in bizarne, kakor bi jih prinesli semkaj iz indskih ali japonskih pagod. Tudi te so me gledale začudeno in nekako sovražno. A nobena se mi ni postavila na pot, nobena ni dvignila težke, skrivljene roke: vedele so, da nepovabljen ne stopam v svetlo, ki ga stražijo.

Poln pričakovanja sem stopal med visokimi topoli, med indskimi in japonskimi maliki, kar mi je prišla naproti iz kostanjevega parka. Prišla je naproti sama — kakor neke davne pomladi in zamisljena in otožna. Dolga bela obleka je šumela komaj slišno za njo, in pod obleko je šuštel glasneje velo listje. Lase je imela razvezane in razpletene, kakor zlati valovi so se ji sipali čez rami in so segali do tal. Bili so istotako mehki in krasni kakor nekoč pomladi, le solnčni žarki jih niso obsevali danes, in igre se niso kresale danes iz njih.

Počasi je stopala po cesti kar utrujena in izmučena. Pod atlasovimi žolnčki je šuštel od-padlo listje, kostanji ob poti so ji

KRETANJE PARNIKOV

KEDAJ Približno odplujejo 12 NEW YORKA.

CARONIA	27 nov.	Hamburg
PHILADELPHIA	27 nov.	Cherbourg
LA SAVOIE	27 nov.	Cherbourg
FRANCE	2 dec.	Havre
RYNDAM	1 dec.	Havre
ARGENTINA	8 dec.	Trst
ROCHAMBEAU	8 dec.	Havre
SAXONIA	7 dec.	Hamburg
LA LORRAINE	11 dec.	Havre
NEW YORK	11 dec.	Cherbourg
ROTTERDAM	11 dec.	Genoa
AQUITANIA	16 dec.	Cherbourg
CANOPIC	16 dec.	Cherbourg
ST. PAUL	18 dec.	Cherbourg
PRES. WILSON	22 dec.	Trst
IMPERATOR	dec.	Cherbourg
CETIC	6 jan.	Genoa
IMPERATOR	20 jan.	Cherbourg
AQUITANIA	25 jan.	Cherbourg

Glede cen za voz... in vsa druga pojasnila, obrnite se na tvrdko

FRAKSAKSER

82 Cortlandt St. New York

šumeli z orumenelim, sesvalkanim listjem tihe pozdrave, fantastične podobe iz indskih in japonskih pagod so strmele v njo zavzete in vzradošene obenem — omamljala jih je njena lepota.

Ustavil sem se in sem jo pričakoval — in bilo mi je, da moram odbežati, predno zablestita pred menoj iskrea se bisera, goreči plamenici, veliki solnci; in da ji moram hiteti naproti, mi je bilo, in se ji prikloniti do zemlje. A stal sem in čakal — in glej, že je žarelo pred menoj dvoje velikih solnc, in v srečo se mi je zganilo in vzvalovilo, da bi pokleknil in bi jih počastil in molil....

„Čakala sem te.“

Začutil sem se in se potopil v njene oči.

„Vedela sem, da prideš, ker je sena ne najdeš nikjer miru.“

„Nikjer!“ — Spomnil sem se svojega prokletstva, in postalo mi je bolno.

„Zato sem ti poslala svoje hrepenenje naproti, da te privede semkaj, kamor ne zaide nobeno drugo živo bitje... Saj te je srečalo?“

„Srečalo in me je privedlo k tebi.“

Tesno drug ob drugem sva stopala po otožnem dvoredu, ki so ga zapuščale življenske moči, in je umiral.

„Kje si hodil vsa ta čas od one pomladi in kaj si delal, dragi?“

„Po mračnih in samotnih potih sem hodil in sem mislil nate, ljubljena.“

Pogledala mi je v oči, da sem vztrepetal pod njenim pogledom.

„Po samotnih potih si hodil? Ali nisi imel nikogar, ki bi hodil s teboj?“

„Nikogar nisem imel, draga.“

„In ljudje tam zunaj — toliko jih je, ali te ni ljubil nihče?“

„Nihče. Sovražili so me, lažnivo so govorili o meni, ometavali so me z blatom in rezali so mi sree, da je krvavelo iz tisočernih ran.“

„Revež!“

Z ljubečo roko mi je pobožala bolno lice in vroče čelo.

(Dalje prihodnjik.)

Krvav spopad med klerikalnim shodom na Slovaškem.

V Nemeszu na Slovaškem so med nekim slovaškim klerikalnim shodom protestirali nekateri vo-jaki proti govoroma duhovnika Hmke in senatorja Klimka. Mno-žica je razjarjena napadla voja-ke, katerih je 7 smrtno ranila. Nato so pohitile vojaške čete, ka-tere so ustrelile 2 demonstranta.

WSS WSS WSS WSS WSS WSS

Dr. Koler

SLOVENSKEI ZDRAVNIK

638 Penn Ave. Pittsburgh, Pa.

Dr. Koler je naj

starejši slovenski

zdravnik. Specijal-

nat v Pittsburghu

ki ima 28-letno

zdravniško in zdravil-

niško prakso. Zbogom

vsem bolnim.

Vse manjše bolezni zdravim po e-

kstrašni metodi. Kakor hitro opazim

da vam grozijo bolezni, ne čakam

da se bo bolezen razvila, ampak jo

preprečim. Vredite in jaz vam bom

svojim bogim. Ne čakajte, ker to bi

bilo prepozno.

Vse manjše bolezni zdravim po e-

kstrašni metodi. Kakor hitro opazim

da vam grozijo bolezni, ne čakam

da se bo bolezen razvila, ampak jo

preprečim. Vredite in jaz vam bom

svojim bogim. Ne čakajte, ker to bi

bilo prepozno.

Vse manjše bolezni zdravim po e-

kstrašni metodi. Kakor hitro opazim

da vam grozijo bolezni, ne čakam

da se bo bolezen razvila, ampak jo

preprečim. Vredite in jaz vam bom

svojim bogim. Ne čakajte, ker to bi

bilo prepozno.

Vse manjše bolezni zdravim po e-

kstrašni metodi. Kakor hitro opazim

da vam grozijo bolezni, ne čakam

da se bo bolezen razvila, ampak jo

preprečim. Vredite in jaz vam bom

svojim bogim. Ne čakajte, ker to bi

bilo prepozno.

Vse manjše bolezni zdravim po e-

kstrašni metodi. Kakor hitro opazim

da vam grozijo bolezni, ne čakam

da se bo bolezen razvila, ampak jo

preprečim. Vredite in jaz vam bom

svojim bogim. Ne čakajte, ker to bi

bilo prepozno.

Vse manjše bolezni zdravim po e-

kstrašni metodi. Kakor hitro opazim

da vam grozijo bolezni, ne čakam

da se bo bolezen razvila, ampak jo

preprečim. Vredite in jaz vam bom

svojim bogim. Ne čakajte, ker to bi

bilo prepozno.

Vse manjše bolezni zdravim po e-

kstrašni metodi. Kakor hitro opazim

da vam grozijo bolezni, ne čakam

da se bo bolezen razvila, ampak jo

preprečim. Vredite in jaz vam bom

svojim bogim. Ne čakajte, ker to bi

bilo prepozno.

Vse manjše bolezni zdravim po e-

kstrašni metodi. Kakor hitro opazim

French Line

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE

V JUGOSLAVIJO PREKO HAVRE

LA SAVOIE 27. novembra

FRANCE 2. decembra